Dosarul nr. 3-3799/2023

2-23188403-12-3-28122023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

03 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Avocatul reclamantului Adrian Grosu
Reprezentantul pârâtului Cristina Lungu

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cerere de chemare în judecată depusă de SRL „Dita Est Farm" către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, terț Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și întoarcerea executării, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 28.12.2023, SRL „Dita Est Farm" a depus cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, terț Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și întoarcerea executării.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, prin Deciziile de clasificare a mărfurilor: (1) nr. 593 din 16.11.2023; (2) nr. 594 din 16.11.2023; (3) nr. 595 din 16.11.2023; (4) nr. 596 din 16.11.2023; (5) nr. 597 din 16.11.2023; Biroul Vamal Centru a stabilit că, mărfurile importate, preparat prezentat în formă de comprimate – Silimarină 35 mg, care conform declarațiilor vamale au fost declarate la codul mărfii 3004 90 000, nu corespund codului mărfii declarat și prin urmare a (re) clasificat mărfurile importate la codul mărfii nou cu nr. – 2106 90 980.

Urmare a schimbării poziției tarifare a mărfurilor importate, va fi majorată și valoarea taxelor vamale, prin emiterea deciziei de regularizare, fapt care are ca consecință lezarea intereselor patrimoniale a Dita EstFarm S.R.L.

Or, conform art. 141², alin. (2²), Cod Vamal: În urma încheierii controlului suplimentar cu emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor, se va încasa obligația vamală prin întocmirea deciziei de regularizare sau se va restitui garanția constituită, iar operațiunea de vămuire se va considera a fi încheiată.

În conținutul deciziilor nominalizate, a fost indicat faptul că, acestea pot fi contestate la Serviciul Vamal, în termen de 10 (zece) zile de la recepționare.

La 24.11.2023, Dita EstFarm S.R.L. a înregistrat Contestație la Serviciul Vamal, prin care a solicitat anularea deciziilor nominalizate.

Prin Decizia nr. 28/11-17079 din 20.12.2023, recepționată la 26.12.2023 prin intermediul serviciului poștal, Serviciul Vamal a respins contestația ca fiind neîntemeiată, fiind indicat că, decizia poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei.

Drept urmare se atestă faptul că, Dita EstFarm S.R.L. justifică un drept lezat, a respectat calea prealabilă și termenii de adresare în instanța de judecată, acțiunea fiind una admisibilă sub toate aspectele.

Indică că măsurile expuse în actele contestate, ca fiind expresia unor acte administrative individuale ilegale defavorabile, emise: i. cu depășirea limitelor dreptului discreționar; ii. în lipsa unei motivări corespunzătoare; iii. fără organizarea audierilor obligatorii pe marginea subiectului dat; iv. cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a puterii de lucru decis a actelor administrative; v. circumstanțe care au culminat cu adoptarea unor măsuri disproporționate și ilegale.

Cu referire la netemeinicia actelor administrative contestate.

Menționează că, Dita EstFarm S.R.L. a importat în perioada 2020-2022, următoarele bunuri - preparat prezentat în formă de comprimate – Silimarină 35 mg, care au fost declarate la codul mărfii 3004 90 000.

Conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25.07.2014 (în continuare – "Legea nr. 172/2014"), codul 3004 90 000 prevede următoarele: Codul 3004: Medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006), constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în formă de doze măsurate (inclusiv cele care se administrează transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul): Codul 3004 90 000: Altele

La data de 16.11.2023, Biroul Vamal Centru a emis Deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 593, 594, 595, 596, 597, prin care a stabilit că, mărfurile importate conform declarațiilor vamale nominalizate, nu corespund codului mărfii declarat la import și a clasificat mărfurile importate la codul mărfii 2106 90 980.

Codul 2106 90 980 din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, prevede următoarele: Codul 2106: Preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte: Codul 2106 90 980: Altele.

Conform art. 141², Cod Vamal: (1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente.

Conform pct. 8 din Ordinul Serviciului Vamal nr. 296 din 19.08.2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind decizia de clasificare (în continuare – "Ordin S.V. nr. 296/2016"):

În procesul examinării corectitudinii clasificării mărfurilor organul vamal verifică declarația vamală în detaliu (în continuare DVD) și documentele de însoțire prezentate,

pentru a se asigura că: 1) descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a DVD corespunde informațiilor din actele aferente tranzacției; 2) descrierea mărfurilor indicată în rubrica 31 a DVD corespunde codului mărfurilor indicat în rubrica 33 a DVD; 3) clasificarea este efectuată prin aplicarea Regulilor generale de interpretare a Nomenclaturii combinate a mărfurilor parte integrantă a Legii privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor.

Contrar prevederilor legale, Biroul Vamal Centru a stabilit că, marfa importată conform declarațiilor vamale nominalizate, nu corespunde codului 3004 90 000, dar corespunde codului 2106 90 980.

Or, bunurile importate, preparat prezentat în formă de comprimate – Silimarină 35 mg, este un hepatoprotector, utilizat ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice cronice incluzând hepatita etanolică și preventiv în cazul expunerii la substanțe (inclusiv medicamente) cu risc toxic hepatic.

Mai mult ca atât, medicamentul Silimarină 35 mg, este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și a fost importat în baza autorizației de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Prin urmare, medicamentul Silimarină 35 mg, nu poate fi clasificat la codul mărfii 2106 90 980 din Nomenclatorul combinat a mărfurilor, deoarece acesta este atribuit la preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte.

În deciziile de clasificare a mărfurilor mai sus citate, Biroul Vamal Centru face trimitere la Notele Explicative ale sistemului armonizat aferent poziției 3004 și 2106, însă nici notele explicative nu definesc faptul că marfa importată Silimarină 35 mg, poate fi clasificată la codul 2106.

Conform Extrasului din Note explicative ale Nomenclaturii combinate a mărfurilor: 2106 | Preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte 2106 90 920 și 2106 90 980 | Altele.

A se vedea Notele explicative ale Sistemului armonizat aferente poziției 2106 al doilea paragraf punctele 1 – 5, 8 – 11 și 13 – 16 și nota explicativă aferentă subpozițiilor 2106 10 200 și 2106 10 800 al treilea paragraf.

Potrivit Extrasului din Notele explicative ale Sistemului armonizate: 21.06 - preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte.

Preparatele compuse în întregime sau parțial din substanțe alimentare folosite în prepararea băuturilor sau alimentelor pentru consumul uman. Sunt în principal clasificate aici cele care constau din amestecuri de produse chimice (acizi organici, săruri de calciu etc.) și de substanțe alimentare (de exemplu făină, zahăr, lapte praf) în vederea încorporării în preparatele alimentare, fie ca și componente ale acestor preparate, fie pentru a îmbunătăți unele dintre caracteristicile lor (prezentare, conservare etc.) (vezi Considerațiile generale de la Capitolul 38).

Totuși, poziția nu cuprinde, preparatele enzimatice care conțin substanțe alimentare (de exemplu agenți de frăgezire a cărnii care constau din enzime proteolitice cu dextroză adăugată sau alte substanțe alimentare). Aceste preparate se clasifică la poziția 35.07, presupunând că nu sunt cuprinse la o poziție mai specifică în Nomenclatură.

Poziția cuprinde, printre altele: 1) Pudrele pentru prepararea budincilor, cremelor, înghețatelor, dulciurilor, jeleurilor și preparatelor similare, cu sau fără zahăr. Pudrele pe bază de făină, amidon, fecule, extracte de malț sau de produse de la pozițiile 04.01 până la 04.04, (chiar conținând cacao), se clasifică la pozițiile 18.06 sau 19.01, în funcție de conținutul de cacao (vezi Considerațiile generale de la Capitolul 19). Celelalte pudre se clasifică la poziția 18.06 dacă conțin cacao. Pudrele care au caracter de îndulcitor colorat și aromatizat, folosite pentru prepararea limonadelor sau a băuturilor similare se clasifică la pozițiile 17.01 sau 17.02 după caz.

Pudra aromatizată pentru prepararea băuturilor (pudră numită Coco), îndulcită sau nu, pe bază de bicarbonat de sodiu și glicirizină sau extract de lemn dulce.

Preparatele pe bază de unt sau alte grăsimi din lapte, utilizate în special la produsele de brutărie.

Pasta pe bază de zahăr, conținând grăsimi adăugate într-o proporție relativ mare și uneori lapte sau arahide, nepotrivită pentru transformarea directă în dulciuri, dar folosită pentru umpluturi sau garnituri de ciocolată, biscuiți, fursecuri, prăjituri etc.

Preparatele alimentare constând din miere naturală îmbogățită cu lăptișor de matcă 21.062.

Preparatele compuse alcoolice sau nealcoolice (altele decât pe bază de substanțe odoriferante) de tipul celor folosite pentru fabricarea diverselor băuturi nealcoolice sau alcoolice. Aceste preparate pot fi obținute adăugând extractelor vegetale de la poziția 13.02 substanțe diverse cum ar fi acid lactic, acid tartric, acid citric, acid fosforic, agenți de conservare, produse tensioactive, suc de fructe etc. Aceste preparate conțin toți sau o parte dintre ingredientii aromatizanți care caracterizează băutura dată. În consecință, băutura respectivă poate fi în general, obținută prin simpla diluare în apă, vin sau alcool, cu sau fără adăugare în special de zahăr sau bioxid de carbon pentru consum casnic. Unele dintre aceste produse sunt preparate special pentru consum casnic; ele sunt utilizate în mod frecvent în industrie pentru a evita transporturile inutile a unor mari cantități de apă, alcool etc. În starea în care sunt prezentate, aceste preparate nu sunt consumabile direct ca băuturi, ceea ce le distinge de băuturile de la Capitolul 22.

Poziția exclude preparatele de tipul celor utilizate pentru fabricarea de băuturi pe baza uneia sau a mai multor substanțe odoriferante (poziția 33.02).

Comprimatele pentru uz alimentar, pe bază de parfumuri naturale sau artificiale (de exemplu vanilină).

Bomboanele, gumele și produsele similare (pentru diabetici mai ales) care conțin agenți îndulcitori sintetici (sorbitol) în loc de zahăr.

Preparatele (de exemplu comprimate) compuse din zaharină și o substanță alimentară - cum ar fi lactoza - folosite ca îndulcitori.

Autolizații de drojdie și alte extracte de drojdie, produse obținute prin hidrolizarea drojdiei. Aceste produse nu pot provoca fermentare și au o înaltă valoare proteică. Sunt folosite mai ales în industria alimentară (de exemplu pentru prepararea anumitor condimente).

Amestecurile de extract de ginseng cu alte substanțe (de exemplu lactoză sau glucoză) folosite pentru prepararea "ceaiului" sau băuturii de ginseng.

Produsele constând dintr-un amestec de plante sau părți de plante, semințe sau fructe de diferite specii sau de plante sau părți de plante, semințe sau fructe de la una sau mai multe specii diferite, amestecate cu alte substanțe (de exemplu unul sau mai multe extracte de plante), care nu sunt consumate ca atare, dar sunt de tipul folosit pentru a prepara infuzii de ierburi sau tizane (de exemplu care au proprietății laxative, purgative, diuretice, carminative), inclusiv produsele care contribuie la starea de sănătate generală bună.

Totuși această poziție nu cuprinde produsele la care o infuzie constituie o doză terapeutică sau profilactică, a unui ingredient activ, specific unei boli particulare (pozițiile 30.03 sau 30.04).

Poziția exclude, de asemenea, produsele clasificate la poziția 08.13 sau Capitolul 9.

Amestecurile constând din plante, părți de plante, semințe sau fructe (întregi, tăiate, pisate, pudră) ale unor specii ce se clasifică la diferite Capitole (de exemplu Capitolele 7, 9, 11, 12) sau ale diferitelor specii cuprinse la poziția 12.11, care nu sunt destinate a fi consumate ca atare, dar sunt de tipul celor folosite fie direct pentru aromatizarea băuturilor, fie pentru prepararea extractelor în vederea fabricării băuturilor. Totuși, sunt excluse produsele de acest tip, al căror caracter esențial este dat de speciile de la Capitolul 9, pe care le conțin (Capitolul 9).

Preparatele, denumite adesea suplimente alimentare, pe bază de extracte de plante, concentrate de fructe, miere, fructoză, etc. și cu adaos de vitamine și uneori mici cantități de compuși de fier. Aceste preparate sunt adesea prezentate în ambalaje cu indicarea faptului că mențin sănătatea generală și starea de bine. Sunt excluse preparatele similare, care sunt destinate prevenirii sau tratării bolilor sau afecțiunilor (poziția 30.03 sau 30.04).

Poziția nu cuprinde preparatele din fructe, nuci sau din alte părți comestibile din plante de la poziția 20.08, atâta timp cât caracterul esențial al acestor preparate le este conferit de către aceste fructe, nuci sau alte părți comestibile de plante (poziția 20.08).

În cazul în care nu este sigur cu privire la codul mărfii care urma să fie atribuit, reieșind din discrepanțele care se atestă la stabilirea codului de Biroul Vamal Centru în raport cu codul Nomenclatorului Combinat a Mărfii, Note Explicative ale Nomenclaturii combinate a mărfurilor, Notele explicative ale Sistemului armonizat și faptul că, marfa importată este specifică și necesită cunoștințe speciale, Biroul Vamal Centru, trebuia să consulte pentru elucidarea tuturor aspectelor la caz, specialiștii din domeniu și anume reprezentanții Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale pentru a se pronunța asupra problemei.

Ori, marfa vizată este înregistrată în Republica Moldova ca medicament, este eliberată autorizație de import ca medicament și a fost introdusă pe piața RM ca medicament.

În altă ordine de idei, dacă nu erau prezentate la import aceste acte, și anume autorizație de import ca medicament, iar marfa nu era să fie înregistrată în nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, atunci nici nu se permitea importul acestora.

Cu referire la respectarea principiului legalității, Curtea Constituțională a statuat în Hotărârea nr. 22 din 16.07.2015 că: [...] 50. Curtea notează importanța principiului statului de drept pentru o societate democratică. Potrivit acestui principiu, autoritățile

statale trebuie să respecte dispozițiile legale în vigoare și să se supună principiilor fundamentale ale Constituției.

Curtea relevă că la baza statului de drept, consacrat de articolul 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică (articolul 7 din Constituție), iar respectarea legilor care nu contravin în mod vădit Constituției este obligatorie.

Importanța principiului legalității presupune, așadar, respectarea legilor, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice private, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 42).

Cu referire la lipsa de motivare a actelor administrative contestate.

Potrivit art. 11, alin. (1)-(2), Cod Administrativ: (1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

În conformitate cu art. 31, Cod Administrativ: Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118, alin. (1)-(3), Cod Administrativ: (1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Potrivit art. 120, alin. (1), lit. f), Cod Administrativ: (1) Un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

În calitate de acte administrative individuale defavorabile, constată că, acestea sunt afectate de viciul juridic aferent lipsei motivării corespunzătoare, fapt care denotă nulitatea acestora.

Astfel, deciziile contestate, nu conțin motivarea în drept cu privire la temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul, pentru a putea ajunge la concluzia expusă.

Totodată, cu referire la motivarea în fapt, deciziile nominalizate, în calitatea lor de acte administrative individuale defavorabile, nu conțin argumentele și premisele factologice aferente emiterii acesteia, având în vedere faptul că, Dita EstFarm S.R.L. a prezentat toată documentația cerută de lege.

Nu în ultimul rând, având în vedere natura de acte administrative individuale defavorabile a deciziilor contestate, acestea nu conțin nici o mențiune cu privire la procedura administrativă care a stat la baza emiterii actelor: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc., având în vedere problematica dedusă judecății.

Or, conform art. 94, Cod Administrativ: (1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. (2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În acest context, menționează Hotărârea din 09.11.2017 a Curții de Justiție a Uniunii Europene (în continuare – "C.J.U.E.") în cauza nr. C 46/16, în care C.J.U.E. a reiterat cu titlu de principiu: [...] 40. Printre aceste cerințe, obligația de motivare a deciziilor adoptate de autoritățile naționale are o importanță deosebită, întrucât permite destinatarului lor să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să formuleze o acțiune împotriva acestora. Aceasta este de asemenea necesară pentru a permite instanțelor să își exercite controlul asupra legalității deciziilor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 1987, Heylens și alții, 222/86, EU:C:1987:442, punctul 15).

Concluzia care se desprinde din obligația imperativă de a motiva actul administrativ este că, actul administrativ nemotivat, nu permite nici destinatarului (i.e. Dita EstFarm S.R.L.) și nici instanței de judecată, să se convingă de faptul că nu este o decizie arbitrară și care nu permite destinatarului să-și valorifice pe deplin dreptul la apărare și dreptul de acces la un tribunal.

Cu referire la importanța motivării actului administrativ, Înalta Curte s-a expus cu titlu jurisprudențial în Decizia nr. 3ra-464/21 din 25.08.2021 (cauza Veniamin Chihai împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii și obligarea emiterii hotărârii), unde a statuat că: [...] Instanța de recurs are în vedere că principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt și de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esențial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea și oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanție a alegerii soluției optime de către organul de decizie.

Amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz. Așadar, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

Motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

Cu referire la exercitarea dreptului discreționar într-un mod arbitrar și adoptarea unei măsuri disproporționate.

În continuare, conform art. 16, Cod Administrativ: (1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Potrivit art. 21, Cod Administrativ: (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În conformitate cu art. 92, Cod Administrativ: (1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Conform art. 137, alin. (1)-(2), Cod Administrativ: (1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Potrivit art. 225, alin. (2), Cod Administrativ: (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cu referire la limitele de adoptare a deciziilor contestate, menționează faptul că, deciziile contestate reprezintă o manifestare a dreptului discreționar, exercitat de pârâți,

în calitate de autorități publice: (a) fără a fi luate în considerare toate faptele relevante; (b) cu încălcarea limitelor legale ale dreptului discreționar; (c) contrar scopului acordat prin lege.

În continuare, conform art. 29, Cod Administrativ: (1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

La caz, măsura dispusă de către autoritățile publice pârâte, prin emiterea actelor administrative contestate, este una nerezonabilă și respectiv disproporțională.

Cât privește limitele dreptului discreționar, Înalta Curte s-a expus cu titlu jurisprudențial în Decizia nr. 3ra-464/21 din 25.08.2021 (cauza Veniamin Chihai împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii și obligarea emiterii hotărârii), unde a statuat că: [...] În același timp, Colegiul reține că deși decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității.

Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii era obligat prin lege să își exercite discreția. [...] Or, puterea discreționară nu trebuie confundată cu posibilitatea de a acționa arbitrar sau fără control, cum se pare că ar sugera-o utilizarea cuvântului „discreționar”.

Solicită partea reclamantă SRL „Dita Est Farm”:

- a dispune anularea: Deciziei de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 593 din 16.11.2023; Deciziei de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 594 din 16.11.2023; Deciziei de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 595 din 16.11.2023; Deciziei de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 596 din 16.11.2023; Deciziei de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 597 din 16.11.2023; a dispune anularea Deciziei Serviciului Vamal, nr. 28/11-17079 din 20.12.2023.

Prin încheierea din 23.10.2025, s-a conexat cauza nr. 3-2461/2024 intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dita Est Farm” împotriva Biroului

Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, cu cauza civilă nr. 3-3799/2023 intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dita Est Farm” către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, sub număr unic 3-3799/2023.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, la 12.02.2024, a fost emisă de către Biroul Vamal Centru, Decizia de regularizare, nr. 269 din 12.02.2024, prin care a fost recalculată valoarea taxelor vamale și a TVA-ului, pentru produsele importate (medicamente) – comprimate Silimarină, fiind recalculate și încasate suplimentar (a) taxe vamale suplimentare în valoare de 180 763,67 MDL și (b) penalități în valoare de 73 736,71 MDL.

Într-un final, prin decizia de regularizare, a fost percepută suma totală de 254 500,38 MDL, din contul Dita EstFarm S.R.L.

Decizia de regularizare, nr. 269 din 12.02.2024, a fost recepționată de către Dita EstFarm S.R.L., la 13.02.2024, contra semnătură.

La 21.02.2024, a fost depusă contestație în adresa Serviciului Vamal, prin care s-a solicitat anularea deciziei de regularizare.

Prin Decizia Serviciului Vamal, nr. 28/11-3379 din 14.03.2024, recepționată prin intermediul serviciului poștal la 22.03.2024, a fost respinsă cererea prealabilă (contestația), fiind indicat că, aceasta poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în termen de 30 de zile de la recepționare.

Conform art. 141^{2}, alin. (2^{12}), Cod Vamal: În urma încheierii controlului suplimentar cu emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor, se va încasa obligația vamală prin întocmirea deciziei de regularizare sau se va restitui garanția constituită, iar operațiunea de vămuire se va considera a fi încheiată.

Drept urmare, Dita EstFarm S.R.L. justifică un drept lezat, a respectat calea prealabilă și termenii de adresare în instanța de judecată, acțiunea fiind una admisibilă sub toate aspectele.

Remarcă că măsurile expuse în actele contestate, ca fiind expresia unor acte administrative individuale ilegale defavorabile, emise: i. cu depășirea limitelor dreptului discreționar; ii. în lipsa unei motivări corespunzătoare; iii. fără organizarea audierilor obligatorii pe marginea subiectului dat; iv. cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a puterii de lucru decis a actelor administrativ; v. circumstanțe care au culminat cu adoptarea unor măsuri disproporționate și ilegale.

Conform art. 17, Cod Administrativ: Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 19, Cod Administrativ: Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

În conformitate cu art. 20, Cod Administrativ: Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 162, alin. (1)-(3), Cod Administrativ: (1) Procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: b) emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 164, alin. (1)-(3), Cod Administrativ: (1) Cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă.

În conformitate cu art. 165, alin. (1)-(2), Cod Administrativ: (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Conform art. 166, Cod Administrativ: Cererea prealabilă poate fi depusă numai dacă persoana își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual.

Potrivit art. 167, alin. (1)-(3), Cod Administrativ: (1) Dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă și întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. (2) Dacă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare. (3) Autoritatea publică emitentă soluționează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2)-(5) se aplică corespunzător.

În conformitate cu art. 189, alin. (1), Cod Administrativ: (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 208, alin. (1), Cod Administrativ: (1) Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 209, alin. (1), lit. a), (2), Cod Administrativ: (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă [sau] data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Cu referire la netemeinicia actelor administrative contestate.

Prin Deciziile de clasificare a mărfurilor: (1) nr. 593 din 16.11.2023; (2) nr. 594 din 16.11.2023; (3) nr. 595 din 16.11.2023; (4) nr. 596 din 16.11.2023; (5) nr. 597 din 16.11.2023; Biroul Vamal Centru a stabilit că, mărfurile importate, preparat prezentat în formă de comprimate – Silimarină 35 mg, care conform declarațiilor vamale au fost declarate la codul mărfii 3004 90 000, nu corespund codului mărfii declarat și prin urmare a (re) clasificat mărfurile importate la codul mărfii nou cu nr. – 2106 90 980.

Urmare a schimbării poziției tarifare a mărfurilor importate, a fost majorată și valoarea taxelor vamale, prin emiterea deciziei de regularizare, fapt care are ca consecință lezarea intereselor patrimoniale a Dita EstFarm S.R.L.

Or, conform art. 141^{2}, alin. (2^{12}), Cod Vamal: În urma încheierii controlului suplimentar cu emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor, se va încasa obligația vamală prin întocmirea deciziei de regularizare sau se va restitui garanția constituită, iar operațiunea de vămuire se va considera a fi încheiată.

În conținutul deciziilor nominalizate, a fost indicat faptul că, acestea pot fi contestate la Serviciul Vamal, în termen de 10 (zece) zile de la recepționare.

La 24.11.2023, Dita EstFarm S.R.L. a înregistrat Contestație la Serviciul Vamal, prin care a solicitat anularea deciziilor nominalizate.

Prin Decizia nr. 28/11-17079 din 20.12.2023, recepționată la 26.12.2023 prin intermediul serviciului poștal, Serviciul Vamal a respins contestația ca fiind neîntemeiată, fiind indicat că, decizia poate fi contestată la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei.

Contrar prevederilor legale, Biroul Vamal Centru a stabilit că, marfa importată conform declarațiilor vamale nominalizate, nu corespunde codului 3004 90 000, dar corespunde codului 2106 90 980.

Or, bunurile importate, preparat prezentat în formă de comprimate – Silimarină 35 mg, este un hepatoprotector, utilizat ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice cronice incluzând hepatita etanolică și preventiv în cazul expunerii la substanțe (inclusiv medicamente) cu risc toxic hepatic.

Mai mult ca atât, medicamentul Silimarină 35 mg, este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și a fost importat în baza autorizației de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Prin urmare, medicamentul Silimarină 35 mg, nu poate fi clasificat la codul mărfii 2106 90 980 din Nomenclatorul combinat a mărfurilor, deoarece acesta este atribuit la preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte.

În deciziile de clasificare a mărfurilor mai sus citate, Biroul Vamal Centru face trimitere la Notele Explicative ale sistemului armonizat aferent poziției 3004 și 2106, însă nici notele explicative nu definesc faptul că marfa importată Silimarină 35 mg, poate fi clasificată la codul 2106.

Ori, marfa vizată este înregistrată în Republica Moldova ca medicament, este eliberată autorizație de import ca medicament și a fost introdusă pe piața RM ca medicament.

În altă ordine de idei, dacă nu erau prezentate la import aceste acte, și anume autorizație de import ca medicament, iar marfa nu era să fie înregistrată în nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, atunci nici nu se permitea importul acestora.

Cu referire la respectarea principiului legalității, Curtea Constituțională a statuat în Hotărârea nr. 22 din 16.07.2015 că: [...] 50. Curtea notează importanța principiului statului de drept pentru o societate democratică. Potrivit acestui principiu, autoritățile statale trebuie să respecte dispozițiile legale în vigoare și să se supună principiilor fundamentale ale Constituției. 51. Curtea relevă că la baza statului de drept, consacrat de articolul 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică (articolul 7 din Constituție), iar respectarea legilor care nu contravin în mod vădit Constituției este obligatorie. 52. Importanța principiului legalității presupune, așadar, respectarea legilor, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice private, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 42).

Cu referire la lipsa de motivare a actelor administrative contestate.

Potrivit art. 11, alin. (1)-(2), Cod Administrativ: (1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. (2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

În conformitate cu art. 31, Cod Administrativ: Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118, alin. (1)-(3), Cod Administrativ: (1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Potrivit art. 120, alin. (1), lit. f), Cod Administrativ: (1) Un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

Dacă ar fi să ne referim la legalitatea actelor contestate, în calitate de acte administrative individuale defavorabile, constată că, acestea sunt afectate de viciul juridic aferent lipsei motivării corespunzătoare, fapt care denotă nulitatea acestora.

Astfel, deciziile contestate, nu conțin motivarea în drept cu privire la temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul, pentru a putea ajunge la concluzia expusă.

Totodată, cu referire la motivarea în fapt, deciziile nominalizate, în calitatea lor de acte administrative individuale defavorabile, nu conțin argumentele și premisele factologice aferente emiterii acesteia, având în vedere faptul că, Dita EstFarm S.R.L. a prezentat toată documentația cerută de lege.

Indică că, nu în ultimul rând, având în vedere natura de acte administrative individuale defavorabile a deciziilor contestate, acestea nu conțin nici o mențiune cu privire la procedura administrativă care a stat la baza emiterii actelor: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc., având în vedere problematica dedusă judecății.

Or, conform art. 94, Cod Administrativ: (1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. (2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În acest context, menționează Hotărârea din 09.11.2017 a Curții de Justiție a Uniunii Europene (în continuare – "C.J.U.E.") în cauza nr. C 46/16, în care C.J.U.E. a reiterat cu titlu de principiu: [...] 40. Printre aceste cerințe, obligația de motivare a deciziilor adoptate de autoritățile naționale are o importanță deosebită, întrucât permite destinatarului lor să își apere drepturile în cele mai bune condiții posibile și să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă este util să formuleze o acțiune împotriva acestora. Aceasta este de asemenea necesară pentru a permite instanțelor să își exercite controlul asupra legalității deciziilor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 1987, Heylens și alții, 222/86, EU:C:1987:442, punctul 15).

Concluzia care se desprinde din obligația imperativă de a motiva actul administrativ este că, actul administrativ nemotivat, nu permite nici destinatarului (i.e. Dita EstFarm S.R.L.) și nici instanței de judecată, să se convingă de faptul că nu este o decizie arbitrară și care nu permite destinatarului să-și valorifice pe deplin dreptul la apărare și dreptul de acces la un tribunal.

Cu referire la importanța motivării actului administrativ, Înalta Curte s-a expus cu titlu jurisprudențial în Decizia nr. 3ra-464/21 din 25.08.2021 (cauza Veniamin Chihai împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii și obligarea emiterii hotărârii), unde a statuat că: [...] Instanța de recurs are în vedere că principiul

motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt și de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esențial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea și oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanție a alegerii soluției optime de către organul de decizie.

Amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz. Așadar, deși motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia și contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

Motivarea urmărește o dublă finalitate: îndeplinește, în primul rând, o funcție de transparență în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului și să fie realizată de autorul său.

Cu referire la exercitarea dreptului discreționar într-un mod arbitrar și adoptarea unei măsuri disproporționale.

În continuare, conform art. 16, Cod Administrativ: (1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Potrivit art. 21, Cod Administrativ: (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În conformitate cu art. 92, Cod Administrativ: (1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Conform art. 137, alin. (1)-(2), Cod Administrativ: (1) În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Potrivit art. 225, alin. (2), Cod Administrativ: (2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Cu referire la limitele de adoptare a deciziilor contestate, menționează faptul că, deciziile contestate reprezintă o manifestare a dreptului discreționar, exercitat de pârâți, în calitate de autorități publice: (a) fără a fi luate în considerare toate faptele relevante; (b) cu încălcarea limitelor legale ale dreptului discreționar; (c) contrar scopului acordat prin lege.

În continuare, conform art. 29, Cod Administrativ: (1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. (3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

La caz, măsura dispusă de către autoritățile publice pârâte, prin emiterea actelor administrative contestate, este una nerezonabilă și respectiv disproporțională.

Cât privește limitele dreptului discreționar, Înalta Curte s-a expus cu titlu jurisprudențial în Decizia nr. 3ra-464/21 din 25.08.2021 (cauza Veniamin Chihai împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii și obligarea emiterii hotărârii), unde a statuat că: [...] În același timp, Colegiul reține că deși decizia unde se manifestă puterea discreționară se referă la aspectele care, într-un cadru legal, conferă autorității publice o anumită libertate de decizie, acest lucru nu presupune în nici un caz devierea de la litera legii, or, decizia luată în mod discreționar, trebuie să fie una optimă, să corespundă finalității actului, sensului legislației în vigoare, principiilor generale ale dreptului intern și internațional, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, deci să corespundă scopului urmărit, care alcătuiește esența „dreptului discreționar”, a cărui realizare se efectuează cu respectarea principiilor legalității, oportunității și a echității.

Cu alte cuvinte, autoritatea publică posedă, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei, adică decizia discreționară trebuie să fie una cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Prin urmare, Consiliul Superior al Magistraturii era obligat prin lege să își exercite discreția. [...] Or, puterea discreționară nu trebuie confundată cu posibilitatea de a acționa arbitrar sau fără control, cum se pare că ar sugera-o utilizarea cuvântului „discreționar”.

Solicită partea reclamantă SRL „Dita Est Farm”:

- a dispune anularea: Deciziei de regularizare, nr. 269 din 12.02.2024, emisă de către Biroul Vamal Centru; Deciziei nr. 28/11-3379 din 14.03.2024, emisă de către Serviciul Vamal; a dispune întoarcerea executării, prin obligarea Biroului Vamal Centru

și a Serviciului Vamal, să restituie întreprinderii Dita EstFarm S.R.L., sumele percepute conform Deciziei de regularizare, nr. 269 din 12.02.2024, emisă de către Biroul Vamal Centru.

La 26.02.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, din partea pârâtului Biroului Vamal Centru, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, în fapt, Secția Control Ulterior din cadrul Biroului Vamal Centru, în baza art. 427 alin. (10) Cod vamal nr. 95 din 24.08.2021, Codului vamal al Republicii Moldova nr. 1149-XIV din 20.07.2000, HG nr. 1000 din 17.10.2018, a efectuat în perioada 05.07.2023 - 17.01.2024 controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale planificat, la agentul economic DITA ESTFARM SRL, c/f 1002600046359, cu adresa juridică în mun. Chișinău, str. Burebista, nr. 23, MD-2062, privind verificarea corectitudinii atribuirii codului mărfurilor importate conform pozițiilor tarifare 3004, 3926, 3822, în regim vamal: 4000 „import definitiv de mărfuri străine” și 4200 „import definitiv a mărfurilor străine care fac obiectul scutirii de la drepturile de import”, cu beneficierea de tratamentul tarifar favorabil, acordat pentru scutirea 600, conform prevederilor art. 96 lit. h) liniuțele 2 și 3 a Codului fiscal al RM, pentru declarațiile vamale înregistrate de către agentul economic, în perioada anilor 2019-2022, cu risc potențial de clasificare eronată și neachitarea în mărime deplină a drepturilor de import.

Subsidiar, în cadrul controlului ulterior, verificând riscul de clasificare tarifară eronată a mărfurilor importate „Silimarină 35 mg” în formă de comprimate, cu taxa vamală în mărime de 0%, conform Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor, cât și a examinării declarațiilor vamale nr. 20701116237 din 11.11.2021, nr. 2090126154 din 14.08.2020, nr. 2090130974 din 24.09.2020, nr. 2090134205 din 22.10.2020, nr. 2070183947 din 12.08.2022, inclusiv a documentelor de însoțire anexate, s-a stabilit că, agentul economic DITA ESTFARM SRL a importat mărfuri în regim vamal 4200 „Import definitiv a mărfurilor străine care fac obiectul scutirii de la drepturile de import”, cu aplicarea tratamentului tarifar favorabil (cod scutire 600), ce prevede cota redusă de achitare a TVA în mărime de 8%, declarate la grupa tarifară 3004 „Medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele care se administrează transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul”;

În urma analizei efectuate a datelor din declarațiile vamale supra menționate, a documentelor de însoțire a mărfurilor, totodată și după analiza informațiilor suplimentare primite de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, s-a constatat, că mărfurile importate „Silimarină 35 mg” în formă de comprimate de facto reprezintă: flavonoid natural extras din fructe de Silybum Marianum Gaertn, care conține silibină. Substanța activă: silimarină 35 mg; excipienți: celuloză microcristalină, amidon de porumb, povidonă K30, dioxid de siliciu coloidal, croscarmeloză sodică, talc. Indicații terapeutice: medicație adjuvantă hepatoprotectoare în diferite afecțiuni hepatice cronice,

inclusiv hepatită etilică: profilactic în cazul expunerii la substanțe cu risc hepatic (inclusiv medicamente).

Prin urmare, se consideră că, produsul „Silimarină 35 mg” în formă de comprimate, stimulează refacerea celulei hepatice lezate și apariția de noi celule, prin favorizarea sintezei de proteină, protejează integritatea membranei celulare la nivelul structurilor hepatice, împiedicând pătrunderea în celule a unor substanțe hepatotoxice (alcool etilic, substanțe chimice toxice, medicamente cu risc toxic hepatic, toxine). Reduce riscul apariției calculilor biliari și favorizează digestia prin fluidificarea și eliminarea bilei. Silimarina este un produs natural foarte bine tolerat de organism. Astfel, „Silimarină 35 mg” în formă de comprimate au fost clasificate la poziția 2106, deoarece nu conțin indicații privind boala exactă pentru care se administrează, deci este destinat menținerii sănătății fiind un supliment alimentar.

În scopul aprecierii corectitudinii clasificării mărfurilor importate, în temeiul pct. 54 al Hotărârii Guvernului 1000 din 17.10.2018, pct. 50 al Ordinului Serviciului Vamal nr. 296-O din 19.08.2016, pct. 53 al Dispoziției 671-D din 04.11.2016 a fost solicitată asistența Serviciului clasificarea mărfurilor a Secției reglementări tarifare și netarifare.

Prin urmare au fost emise Deciziile de clasificare nr. 594-597 din 16.11.2023, în care sunt enunțate caracteristicile ce au stat la baza clasificării, precum și încadrarea tarifară a mărfurilor importate și stabilite inițial ca fiind cu risc potențial de încadrare tarifară eronată. Potrivit deciziilor de clasificare, mărfurile „Silimarină 35 mg” în formă de comprimate, importate în baza declarațiilor vamale nr. 20701 din 11.11.2021, nr. 2090126154 din 14.08.2020, nr. 2090130974 din 24.09.2020, nr. 2090134205 din 22.10.2020, nr. 2070183947 din 12.08.2022 urmează a fi clasificate la subpoziția tarifară 2106 90 980, ceea ce reprezintă „Preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte: -Altele”, în corespundere cu regulile generale de interpretare nr. 1) și 6) ale Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25.04.2014, și cu Notele explicative ale Sistemului Armonizat aferente poziției 3004 și 2106.

Prin urmare, organul vamal stabilește corectitudinea clasificării mărfurilor în conformitate cu prevederile Legii 172/2014 cu privire la aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor (în continuare NCM), elaborată în conformitate cu prevederile Convenției internaționale cu privire la Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, prin aplicarea Regulilor generale de interpretare (în continuare RGI), reieșind din caracteristicile obiective ale mărfurilor necesare clasificării tarifare.

Subsidiar, în temeiul art. II, alin. (1) din NCM, în scopul asigurării interpretării și aplicării uniforme a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, asigurării clasificării uniforme a mărfurilor de același gen, eficientizării controlului vamal al mărfurilor ce traversează frontiera Republicii Moldova – se utilizează atât prevederile Notelor Explicative ale Sistemului Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor (în continuare NESA), elaborate de Organizația Mondială a Vămilor, cât și Notele Explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor (în continuare NENC) aprobate prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 114-O/2020.

Totodată, menționează că, clasificarea preparatelor cu caracter de medicament, inclusiv de tipul celor obținute din părți de plante medicinale de specii diferite (în

combinație: flori, rădăcini, fructe, iarbă, părți aeriene, semințe) este stabilită de Notele de la Capitolul 30 „produse farmaceutice” din NCM, care prevăd:

- „1. Prezentul capitol nu cuprinde:

a) Alimentele dietetice, alimentele îmbogățite, alimentele pentru diabetici, suplimentele alimentare”, băuturile tonice și apele minerale alte decât preparatele nutritive administrate intravenos (Secțiunea IV”;

- Nota complementară: „1. Poziția 3004 cuprinde preparatele pe bază de plante medicinale și preparatele pe baza următoarelor substanțe active: vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Preparatele respective se clasifică la poziția 3004, în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare au înscrise următoarele indicații:

a) bolile, afecțiunile sau simptomele acestora, împotriva cărora produsul este utilizat;

b) concentrația substanței active sau a substanțelor active pe care le conțin;

c) posologia;

d) modul de administrare.

Poziția 3004 cuprinde, de asemenea, preparatele homeopatice de uz medical, în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile de la lit. a), c) și d)”.

Totodată, prevederile Notele Explicative ale Sistemului Armonizat (în continuare NESA) indică următoarele: Poziția tarifară 2106, pct. 14: „produse constând dintr-un amestec de plante sau părți de plante, semințe sau fructe de diferite specii sau din plante sau părți de plante, semințe sau fructe dintr-una sau mai multe specii amestecate cu alte substanțe (de exemplu unul sau mai multe extracte de plante), care nu se consumă așa cum sunt, ci sunt de tipul celor folosite pentru prepararea infuziilor sau a ceaiurilor din plante (în special cele cu proprietăți laxative, purgative, diuretice sau carminative), precum și a produselor destinate ameliorării anumitor afecțiuni sau care contribuie la sănătatea generală și bunăstare. Cu toate acestea, această poziție nu cuprinde produsele pentru care o infuzie constituie o doză terapeutică sau profilactică dintr-o componentă activă specifică unei anumite boli (poziția 30.03 sau 30.04).

În același timp, prevederile Note Explicative ale Nomenclaturii Combinate stipulează, după cum urmează:

1. Considerații generale de la Capitolul 30: „descrierea unui produs ca medicament în legislația Republicii Moldova (alta decât cea care se referă la clasificarea în Nomenclatura Combinată) sau în orice farmacopee nu are valoare determinantă pentru clasificarea în acest capitol”;

2. Nota complementară 1 de la Capitolul 30: „prin preparate pe bază de plante se înțeleg preparatele pe bază de una sau mai multe substanțe active, produse prin supunerea plantei sau a unei părți a acesteia la operații ca: uscare, măcinare, extracție sau purificare. Prin substanță activă se înțelege o substanță chimică definită, un grup de substanțe chimic definite (de exemplu alcaloizi, polifenoli, antociani) sau un extract de plante. Aceste substanțe trebuie să aibă proprietăți medicinale pentru prevenirea sau tratarea unor maladii sau afecțiuni specifice sau a simptomelor acestora”.

În completare, reliefăm că la nivel național se atestă că, produse cu aceleași substanțe active sunt înregistrate atât în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, cât și în Lista suplimentelor alimentare, fapt ce încă odată confirmă că înregistrarea de stat a medicamentelor și cea a suplimentelor – reprezintă activități total diferite, precum și atribuții specifice diferitor autorități ale statului. Respectiv, urmare a examinării Listei suplimentelor alimentare înregistrate pe pagina web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică (https://ansp.md/registrul-suplimentelor-alimentare/) au fost constatate mai multe preparate pe bază de silimarină, al căror compoziție include silimarină (un extract din planta Silybum marianum (Armurariu), care conține ca substanță bioactivă silimarină – un complex de flavonoide format în principal din silibină, silidianină și silicristină). Producători: Terapia SA, SC Fiterman Pharma (România), Sopharmacy MC SRL (Republica Moldova).

Subsecvent, în contextul verificării corectitudinii clasificării comprimatelor „Silimarină 35 mg", au fost examinate indicațiile și recomandările de utilizare, care potrivit prospectelor actuale menționează că, preparatul supra menționat reprezintă un hepatoprotector utilizat: - ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice, incluzând hepatita etanolică; - preventiv în cazul expunerii la substanțe cu risc toxic hepatic.

Un comprimat, conține substanța activă silimarină, echivalent la 35 mg silibină. Celelalte componente sunt: hidrogenofosfat de calciudihidrat, laurilsulfat de sodiu, amidon de porumb (5,6%), carboximetilceluloză 7 HF (1500 – 2500 mPas), talc, dioxid de siliciu coloidal. Doza recomandată pentru adulți este de 2 comprimate (70 mg silibină) de 2-3 ori pe zi timp de cel puțin 3 luni. În scop preventiv se pot administra 1-2 comprimate pe zi. Se prezintă sub formă de comprimate.

Prin urmare, reieșind din cele expuse supra, în temeiul RGI 1 (Nota 1 de la capitolul 30) și nr. 6 a NCM, comprimatele „Silimarină 35 mg" cu acțiune complexă care atribuie benefic asupra sănătății sunt exceptate de la poziția tarifară 3004. Acest produs este utilizat ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice sau în scop de prevenție și se clasifică la poziția tarifară 2106, subpoziția 2106 90 980 „Alte preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte, care nu conțin grăsimi din lapte, zaharoză, izoglucoză, glucoză, amidon sau fecule ori care conțin sub 1,5% grăsimi din lapte, sub 5% zaharoză sau izoglucoză, sub 5% glucoză, amidon sau fecule".

Subsecvent, menționează că: codul stabilit 2106 90 980, prevede taxa vamală în mărime de 15%, conform Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor RM și TVA în mărime de 20% (cota standart), fiind anulat tratamentul tarifar favorabil acordat la momentul vămuirii în baza art. 96 lit. h) liniuța 2 al Codului fiscal.

Deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 593-597 din 16.11.2023, au fost aduse la cunoștința reprezentantului agentului economic dom. Friptă R., prin înmânarea contra semnătură a unui exemplar ale acestora, în conformitate cu prevederile art. 141^2 alin. (2^2) din Codul Vamal al RM.

Contrar alegațiilor expuse în textul acțiunii promovate de DITA ESTFARM SRL, insistăm asupra caracterului fondat, temeinic de fapt și de drept al acțiunilor desfășurate de organul vamal în cadrul procedurii administrative în care este vizată reclamanta,

nefiind incidentă situația lezării vreunui drept sau libertate a persoanei juridice numite, în sensul instituit de art. 17 Cod administrativ.

Indică că, nu în ultimul rând, obiecțiile lansate de reclamantă, au la bază interpretarea eronată a cadrului legal în vigoare, nepătrunderea în esența actului administrativ întocmit de autoritatea publică pârâtă, și deopotrivă încercarea de a se eschiva de la executarea obligației vamale ce a fost reținută în sarcina sa prin actele administrative contestate.

De drept, menționează că acțiunile și actele adoptate de organul vamal au fost dictate de cadrul legal național și internațional, aplicabil speței, și anume:

Art. 202² Cod vamal instituie că, reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane.

Clasificarea mărfurilor se efectuează potrivit prevederilor Nomenclaturii combinate a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014 (în vigoare la data depunerii declarațiilor vamale).

Conform alin. (2), art. 141² Cod vamal al Republicii Moldova, în caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal.

De asemenea, potrivit alin. (2²) al aceluiași articol, se invocă faptul că organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

Conform cadrului legal aplicabil, organul vamal asigură clasificarea mărfurilor potrivit prevederilor Nomenclaturii combinate a mărfurilor (NCM) aprobată prin Legea nr. 172/2014, prin aplicarea regulilor generale de interpretare (RGI), în corespundere cu Notele Explicative ale Sistemului Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor (NESA) elaborate de Organizația Mondială a Vămilor, a Notelor Explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor (NENC) (Ordinul SV nr. 114-O/2020), precum și în baza Normelor metodologice referitor la clasificarea unor categorii de mărfuri, elaborate de către Serviciul Vamal (Ordinul nr. 372-O/2021).

În aceeași ordine de idei, contrar afirmației reclamantei precum că, medicamentul Silimarină 35 mg, este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și a fost importat în baza autorizației de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, comunicăm următoarele.

Autorizațiile de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu constituie un criteriu de clasificare a produselor conform Nomenclaturii

Combinate a Mărfurilor, acestea fiind eliberate în baza Legii cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993, scopul cărora este de a asigura la nivel național accesul populației, prin intermediul sistemului de asistență cu produse medicamentoase, la medicamente de bună calitate, eficiente și inofensive, menținând prețurile accesibile și evitarea cazurilor de medicație abuzivă. Prin urmare, autorizațiile de import au ca scop punerea și folosirea acestora în practica medicală pe teritoriul țării. Aprecierea codului tarifar se efectuează de organul vamal conform prevederilor Nomenclaturii combinate a mărfurilor (Legea nr. 172/2014).

Pe cale de consecință, Legea cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993 nu sunt aplicabile pentru stabilirea codului tarifar al mărfurilor la introducerea acestora pe teritoriul vamal.

Chiar și în cazul în care, autorizațiile de import eliberate conform Legii cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993, ar constitui un criteriu de clasificare, art. 8 al Constituției Republicii Moldova prevede obligația Republicii Moldova de a respecta tratatele internaționale la care este parte, acestea fiind ierarhic superioare legilor naționale. Astfel, Convenția Internațională privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14.06.1983 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112/2004 are valoare preeminentă legilor naționale și concepțiilor unor autorități publice, iar conform prevederilor Sistemului armonizat, mărfurile importate de către operator nu pot fi încadrate la poziția tarifară 3004. Mai mult ca atât, competența exclusivă de clasificare a mărfurilor o are doar organul vamal (conform art. 141² Cod vamal), Ministerului Sănătății și Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nefiindu-i atribuite prin lege astfel de competențe.

Prin urmare, reiterează că, Autorizația de import a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale reprezintă o permisiune, eliberată de către stat unui agent economic pentru efectuarea tranzacțiilor de comerț exterior (import) pe o anumită perioadă de timp și în limitele indicate în autorizație.

Totodată, conform Nomenclatorului de medicamente accesat pe portalul AMDM-lui, produsului „Silimarină 35 mg”, la rubrica codul vamal nu este înscris nici un cod tarifar.

Indică că, este relevant că, Ministerul Sănătății prin Ordinul nr. 861 din 07.11.2016, a înregistrat produsul „Silimarină 150 mg” ca supliment alimentar. Totodată, conform Listei suplimentelor alimentare înregistrate, în rubrica Importatorul figurează DITA ESTFARM SRL.

Or, diferența dintre „Silimarină 35 mg” și „Silimarină 150 mg” este că, primul preparat conține o concentrație de substanță activă (silimarină) mai redusă, în comparație cu ultima.

Prin urmare, este inadmisibil ca un produs cu aceeași substanță activă să fie clasificat la diferite coduri tarifare, astfel fiind încălcată asigurarea interpretării și aplicării uniforme a prevederilor Legii 172/2014, or, scopul Nomenclaturii combinate a mărfurilor este codificarea uniformă a mărfurilor introduse pe și/sau scoase de pe teritoriul țării, precum și plasate în anumite regimuri și destinații vamale; aplicării taxelor

vamale la importul de mărfuri; obținerii unei statistici a comerțului exterior al țării. Astfel, reiterăm că, Nomenclatura combinată a mărfurilor a fost elaborată în corespundere cu cerințele practicilor internaționale, luându-se în considerare modificările operate în Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, aprobat de Organizația Mondială a Vămilor.

Totodată, referitor la cadrul legal național, menționăm că, Hotărârea Guvernului 538/2009 privind aprobarea Regulamentului sanitar privind suplimentele alimentare ce transpune Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor-membre privind suplimentele alimentare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 183 din 12 iulie 2002, prevede modalitatea de înregistrare a acestora, cu următoarele condiții: - pct. 33 prevede că, producătorul sau importatorul face o solicitare de înregistrare către Agenția Națională pentru Sănătate Publică. - pct. 34 denotă că, solicitarea menționată la pct. 33 este însoțită de un dosar, care conține: a) informații despre denumirea și adresa juridică a solicitantului, date de identificare a producătorului și importatorului (după caz), locul producerii, denumirea comercială a produsului; b) un model de etichetare utilizată pentru produsul respectiv (în original și cu traducere în limba de stat); c) documente și informații, care să permită atestarea faptului că substanța cu scop nutrițional sau fiziologic, planta sau preparatul din plantă, sau produsul sînt legal fabricate sau comercializate în țara de origine; d) dovezi privind inofensivitatea (siguranța) substanței cu scop nutrițional sau fiziologic, a plantei sau a preparatului din plantă sau a produsului; e) o declarație a faptului că produsul nu este înregistrat în țara de origine ca medicament.

În aceasta ordine de idei, reglementarea menționată, vine sa probeze asupra faptului că nici țara producătoare (India) nu consideră preparatele sus-menționate ca medicamente, fapt ce confirmă prezența riscului de declarare eronată a acestora în Republica Moldova.

În baza celor expuse și luând în considerație, că Serviciul Vamal al Republicii Moldova este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală.

La 25.07.2024, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, din partea pârâtului Biroul Vamal Centru, a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea şi-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, în fapt, Secția Control Ulterior din cadrul Biroului Vamal Centru, în conformitate cu prevederile art.427 alin.(2) Cod vamal nr.95/2021 (în vigoare de la 01.01.2024), ce indică că procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor examina și finaliza conform prevederilor legale în vigoare la 31 decembrie 2023. Această dispoziție este valabilă și pentru procedurile prealabile inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă inițiată până

la data intrării în vigoare a acestuia, a efectuat în perioada 03.07.2023-24.11.2023 controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale planificat, la "Dita Estfarm" SRL, mun. Chișinău, str. Burebista, 23, înregistrată la Agenția Servicii Publice cu nr. 1002600046359.

O altă tematică ce a stat la baza controlului efectuat la agentul economic "Dita Estfarm" SRL a fost verificarea corectitudinii clasificăii mărfurilor declarate la codul tarifar 3004 9000 „medicamente (cu excepția produselor de la poziția 3002, 3005 sau 3006) constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze (inclusiv cele prezentate în formă de sistem terapeutic transdermic) sau condiționate pentru vînzarea cu amănuntul – Altele, care conțin vitamine sau alte produse de la poziția 2936 - Altele", și anume preparat „Preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte: -Altele" cu cuantumul taxei vamale de 15%, conform Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor RM și cuantumul deplin TVA de 20%, fiind anulat tratamentului tarifar favorabil acordat la momentul vămuirii în baza art.96 lit. b) liniuța 2 al Codului Fiscal.

Menționează, că conform art. 427 alin. (10) din Cod Vamal nr. 95/2021 din 24.08.2021 „controalele ulterioare inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod care nu au fost finalizate până la 1 ianuarie 2024 se vor realiza și finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod.

În urma celor relatate, în temeiul art.127^{11} alin.(1) lit.a), art.127^{13} art.129, art.141^{2} alin.(2), alin.(2^{2}), art.181^{1} alin.(5) lit.e), art.202^{2}, art.202^{3} alin.(2) lit.e), art.202^{5} alin.(2), art.202^{7} alin.(1) din Codul Vamal al Republicii Moldova nr.1149-XIV din 20.07.2000, art.427 alin.(10) din Cod Vamal nr.95/2021 din 24.08.2021, HG nr.1000/2018, a Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor aprobată prin Legea nr. 172 din 25.04.2014, în adresa "Dita Estfarm" SRL urmează să fie recalculate și încasate drepturi de import în sumă totală de 180 763.67 lei (dintre care TV – 90 237,46 lei, TVA – 90 526.21 lei) și majorarea de întârziere calculată, conform prevederilor art.228 Cod Fiscal nr.1163-XIII din 24.04.1997 și art.129 Cod Vamal al RM nr.1149-XIV din 20.07.2000.

Totodată, prin scrisoarea nr. 28/11-17079 din 20.12.2023 Serviciului Vamal s-a expus asupra legalității întocmirii deciziilor de clasificare a mărfurilor inclusiv cu nr. 593-597 din 16.11.2023, reținând faptul că: "Organul vamal stabilește corectitudinea clasificării mărfurilor în conformitate cu Legea nr. 172/2014 cu privire la aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor (în continuare NCM) elaborată în conformitate cu prevederile Convenției internaționale cu privire la Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, prin aplicarea regulilor generale de interpretare (RGI), reieșind din caracteristicile obiective ale mărfurilor necesare clasificării tarifare.

În temeiul art. II alin. (1) din NCM, în scopul asigurării interpretării și aplicării uniforme a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, asigurării clasificării uniforme a mărfurilor de același gen, eficientizării controlului vamal al mărfurilor ce traversează frontiera Republicii Moldova – se utilizează, atât prevederile Notelor Explicative ale Sistemului Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor (în continuare NESA), elaborate de Organizația Mondială a Vămilor, cât și Notele Explicative la Nomenclatura

combinată a mărfurilor (în continuare NENC) aprobate prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 114-O/2020.

Subsidiar, în temeiul art. II, alin. (1) din NCM, în scopul asigurării interpretării și aplicării uniforme a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, asigurării clasificării uniforme a mărfurilor de același gen, eficientizării controlului vamal al mărfurilor ce traversează frontiera Republicii Moldova – se utilizează atât prevederile Notelor Explicative ale Sistemului Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor (în continuare NESA), elaborate de Organizația Mondială a Vămilor, cât și Notele Explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor (în continuare NENC) aprobate prin Ordinul Serviciului Vamal nr. 114-O/2020.

Totodată, menționează că, clasificarea preparatelor cu caracter de medicament, inclusiv de tipul celor obținute din părți de plante medicinale de specii diferite (în combinație: flori, rădăcini, fructe, iarbă, părți aeriene, semințe) este stabilită de Notele de la Capitolul 30 „produse farmaceutice” din NCM, care prevăd:

- „1. Prezentul capitol nu cuprinde:

a) Alimentele dietetice, alimentele îmbogățite, alimentele pentru diabetici, suplimentele alimentare”, băuturile tonice și apele minerale alte decât preparatele nutritive administrate intravenos (Secțiunea IV”;

- Nota complementară: „1. Poziția 3004 cuprinde preparatele pe bază de plante medicinale și preparatele pe baza următoarelor substanțe active: vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Preparatele respective se clasifică la poziția 3004, în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare au înscrise următoarele indicații:

a) bolile, afecțiunile sau simptomele acestora, împotriva cărora produsul este utilizat;

b) concentrația substanței active sau a substanțelor active pe care le conțin;

c) posologia;

d) modul de administrare.

Poziția 3004 cuprinde, de asemenea, preparatele homeopatice de uz medical, în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile de la lit. a), c) și d)”.

Totodată, prevederile Notele Explicative ale Sistemului Armonizat (în continuare NESA) indică următoarele: Poziția tarifară 2106, pct. 14: „produse constând dintr-un amestec de plante sau părți de plante, semințe sau fructe de diferite specii sau din plante sau părți de plante, semințe sau fructe dintr-una sau mai multe specii amestecate cu alte substanțe (de exemplu unul sau mai multe extracte de plante), care nu se consumă așa cum sunt, ci sunt de tipul celor folosite pentru prepararea infuziilor sau a ceaiurilor din plante (în special cele cu proprietăți laxative, purgative, diuretice sau carminative), precum și a produselor destinate ameliorării anumitor afecțiuni sau a contribui la sănătatea generală și bunăstare. Cu toate acestea, această poziție nu cuprinde produsele pentru care o infuzie constituie o doză terapeutică sau profilactică dintr-o componentă activă specifică unei anumite boli (poziția 30.03 sau 30.04).

În același timp, prevederile Note Explicative ale Nomenclaturii Combinate stipulează, după cum urmează:1. Considerații generale de la Capitolul 30: „descrierea

unui produs ca medicament în legislația Republicii Moldova (alta decât cea care se referă la clasificarea în Nomenclatura Combinată) sau în orice farmacopee nu are valoare determinantă pentru clasificarea în acest capitol". 2. Nota complementară 1 de la Capitolul 30: „prin preparate pe bază de plante se înțeleg preparatele pe bază de una sau mai multe substanțe active, produse prin supunerea plantei sau a unei părți a acesteia la operații ca: uscare, măcinare, extracție sau purificare. Prin substanță activă se înțelege o substanță chimică definită, un grup de substanțe chimic definite (de exemplu alcaloizi, polifenoli, antociani) sau un extract de plante. Aceste substanțe trebuie să aibă proprietăți medicinale pentru prevenirea sau tratarea unor maladii sau afecțiuni specifice sau a simptomelor acestora".

În completare, reliefă că la nivel național se atestă că, produse cu aceleași substanțe active sunt înregistrate atât în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, cât și în Lista suplimentelor alimentare, fapt ce încă odată confirmă că înregistrarea de stat a medicamentelor și cea a suplimentelor – reprezintă activități total diferite, precum și atribuții specifice diferitor autorități ale statului. Respectiv, urmare a examinării Listei suplimentelor alimentare înregistrate pe pagina web a Agenției Naționale pentru Sănătate Publică (https://ansp.md/registrul-suplimentelor-alimentare/) au fost constatate mai multe preparate pe bază de silimarină, al căror compoziție include silimarină (un extract din planta Silybum marianum (Armurariu), care conține ca substanță bioactivă silimarină – un complex de flavonoide format în principal din silibină, silidianină și silicristină). Producători: Terapia SA, SC Fiterman Pharma (România), Sopharmacy MC SRL (Republica Moldova).

Subsecvent, în contextul verificării corectitudinii clasificării comprimatelor „Silimarină 35 mg", au fost examinate indicațiile și recomandările de utilizare, care potrivit prospectelor actuale menționează că, preparatul supra menționat reprezintă un hepatoprotector utilizat: - ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice, incluzând hepatita etanolică; - preventiv în cazul expunerii la substanțe cu risc toxic hepatic.

Un comprimat, conține substanța activă silimarină, echivalent la 35 mg silibină. Celelalte componente sunt: hidrogenofosfat de calciudihidrat, laurilsulfat de sodiu, amidon de porumb (5,6%), carboximetilceluloză 7 HF (1500 – 2500 mPas), talc, dioxid de siliciu coloidal. Doza recomandată pentru adulți este de 2 comprimate (70 mg silibină) de 2-3 ori pe zi timp de cel puțin 3 luni. În scop preventiv se pot administra 1-2 comprimate pe zi. Se prezintă sub formă de comprimate.

Prin urmare, reieșind din cele expuse supra, în temeiul RGI 1 (Nota 1 de la capitolul 30) și nr. 6 a NCM, comprimatele „Silimarină 35 mg" cu acțiune complexă care atribuie benefic asupra sănătății sunt exceptate de la poziția tarifară 3004. Acest produs este utilizat ca adjuvant în diferite afecțiuni hepatice sau în scop de prevenție și se clasifică la poziția tarifară 2106, subpoziția 2106 90 980 „Alte preparate alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte, care nu conțin grăsimi din lapte, zaharoză, izoglucoză, glucoză, amidon sau fecule ori care conțin sub 1,5% grăsimi din lapte, sub 5% zaharoză sau izoglucoză, sub 5% glucoză, amidon sau fecule".

În drept, Conform lit. e), alin. (5), art. 181^1 Cod vamal, controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul

postvămuire sau reverificarea declarației vamale, pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție stabilit la art. 127 alin. (10).

Totodată, conform aceluiași articol alin.(5), lit. e) prevede că: ”Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora și acelorași impozite și taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepția cazurilor cînd efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de: e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent.

Conform alin. (2) art. 202^5 al Codului vamal, prevede: ”Păstrarea și prezentarea informației necesare controlului ulterior (2) Persoanele care desfășoară tranzacții economice externe sînt obligate să păstreze documentele aferente acestor operațiuni, în scopul desfășurării controlului ulterior, pentru o perioadă de 4 ani calendaristici, care se calculează după cum urmează: a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu acordarea de facilități fiscale și vamale, în funcție de destinația lor finală – de la sfârșitul anului calendaristic în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale; b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decît cele stabilite la lit.a) sau al mărfurilor declarate pentru export – de la sfârșitul anului calendaristic în care sînt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export; c) în cazul mărfurilor plasate sub orice destinație vamală – de la sfârșitul anului calendaristic în care destinația a fost încheiată.”

Astfel, art. 202^7 alin. (1) Cod vamal face referire la faptul că: ”Organele vamale calculează obligațiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislației.”

Totodată, în conformitate cu prevederile pct. 121 din același Regulament, Pe baza actului de audit postvămuire, a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, precum și a notei de constatare, după caz, în conformitate cu prevederile Codului vamal (7) În cazurile în care termenul de stingere a obligației fiscale coincide cu data încasării sumelor în numerar de către bancă (sucursala sau filiala acesteia) în contul stingerii obligației fiscale indicate, nu se aplică (nu se calculează) majorare de întârziere (penalitate) pentru perioada de timp stabilită la art.171 alin.(6). (9) Contribuabilii pentru care, potrivit alin.(5) lit.b), nu se aplică (nu se calculează) majorări de întârziere (penalități) nu vor calcula penalități instituțiilor publice finanțate de la buget pentru neefectuarea în termen a plăților pentru mărfuri și servicii în limitele bugetelor aprobate. (10) Pentru sumele impozitelor și taxelor solicitate de către contribuabil spre restituire și restituite în mărimi mai mari decât suma calculată în condițiile legii, inclusiv ca urmare a controlului repetat, se calculează majorare de întârziere (penalitate) pentru suma restituită în plus pentru perioada care începe cu data restituirii efective la contul bancar și/sau la contul de plăți al agentului economic, sau în contul stingerii datoriilor acestuia ori ale creditorilor lui față de bugetul public național și până la data recuperării acestora.

Totodată, art. 127 alin. (1) Cod vamal stabilește că, cuantumul drepturilor de import sau de export se stabilește pe baza cotelor stabilite la data apariției obligației vamale.

Amenzile și penalitățile sînt aferente drepturilor de import sau de export și pot apărea ulterior procedurii de vămuire.

Menționează că, acțiunile organului vamal au fost efectuate în strictă conformitate cu actele normative în vigoare, dat fiind faptul că prevederile art. 141² alin. (2) și alin. (2²) al Codului Vamal, stabilesc expres că "în caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor" și "organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă".

Totodată, pct. 50 al Ordinului Serviciului nr. 296-O din 19.08.2016 prevede că "în situația cînd, în rezultatul examinării DVD după acordarea liberului de vamă, inclusiv, după caz, în cadrul controlului ulterior, se stabilește declararea eronată a codului mărfii, în temeiul art. 141² alin. (2²) din Codul vamal, Biroul vamal emite Decizia de clasificare, potrivit modelului prezentat în anexa nr.4 la prezentul Regulament, care se va valorifica în cadrul procedurii de control ulterior."

Totodată, conform aceluiași articol alin. (5), alin. e) prevede că: "Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora și acelorași impozite și taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepția cazurilor cînd efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de: e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent.

În aceeași ordine de idei, contrar afirmației reclamantei precum că, produsul Relaxil capsule, este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și a fost importate în baza autorizației de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, comunicăm următoarele.

Autorizațiile de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu constituie un criteriu de clasificare a produselor conform Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor, acestea fiind eliberate în baza Legii cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993, scopul cărora este de a asigura la nivel național accesul populației, prin intermediul sistemului de asistență cu produse medicamentoase, la medicamente de bună calitate, eficiente și inofensive, menținând prețurile accesibile și evitarea cazurilor de medicație abuzivă. Prin urmare, autorizațiile de import au ca scop punerea și folosirea acestora în practica medicală pe teritoriul țării. Aprecierea codului tarifar se efectuează de organul vamal conform prevederilor Nomenclaturii combinate a mărfurilor (Legea nr. 172/2014).

Pe cale de consecință, Legea cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993 nu sunt aplicabile pentru stabilirea codului tarifar al mărfurilor la introducerea acestora pe teritoriul vamal.

Chiar și în cazul în care, autorizațiile de import eliberate conform Legii cu privire la medicamente nr. 1409/1997 și Legii cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456/1993, ar constitui un criteriu de clasificare, art. 8 al Constituției Republicii Moldova prevede obligația Republicii Moldova de a respecta tratatele internaționale la care este parte, acestea fiind ierarhic superioare legilor naționale. Astfel, Convenția Internațională

privind sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14.06.1983 la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 112/2004 are valoare preeminentă legilor naționale și concepțiilor unor autorități publice, iar conform prevederilor Sistemului armonizat, mărfurile importate de către operator nu pot fi încadrate la poziția tarifară 3004. Mai mult ca atât, competența exclusivă de clasificare a mărfurilor o are doar organul vamal (conform art. 141² Cod vamal), Ministerului Sănătății și Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nefiindu-i atribuite prin lege astfel de competențe.

Prin urmare, reiterează că, Autorizația de import a Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale reprezintă o permisiune, eliberată de către stat unui agent economic pentru efectuarea tranzacțiilor de comerț exterior (import) pe o anumită perioadă de timp și în limitele indicate în autorizație.

Or, scopul Nomenclaturii combinate a mărfurilor este codificarea uniformă a mărfurilor introduse pe și/sau scoase de pe teritoriul țării, precum și plasate în anumite regimuri și destinații vamale; aplicării taxelor vamale la importul de mărfuri; obținerii unei statistici a comerțului exterior al țării. Astfel, reiterăm că, Nomenclatura combinată a mărfurilor a fost elaborată în corespundere cu cerințele practicilor internaționale, luându-se în considerare modificările operate în Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, aprobat de Organizația Mondială a Vămilor.

Totodată, referitor la cadrul legal național, menționăm că, Hotărârea Guvernului 538/2009 privind aprobarea Regulamentului sanitar privind suplimentele alimentare ce transpune Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor-membre privind suplimentele alimentare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 183 din 12 iulie 2002, prevede modalitatea de înregistrare a acestora, cu următoarele condiții: - pct. 33 prevede că, producătorul sau importatorul face o solicitare de înregistrare către Agenția Națională pentru Sănătate Publică. - pct. 34 denotă că, solicitarea menționată la pct. 33 este însoțită de un dosar, care conține: a) informații despre denumirea și adresa juridică a solicitantului, date de identificare a producătorului și importatorului (după caz), locul producerii, denumirea comercială a produsului; b) un model de etichetare utilizată pentru produsul respectiv (în original și cu traducere în limba de stat); c) documente și informații, care să permită atestarea faptului că substanța cu scop nutrițional sau fiziologic, planta sau preparatul din plantă, sau produsul sînt legal fabricate sau comercializate în țara de origine; d) dovezi privind inofensivitatea (siguranța) substanței cu scop nutrițional sau fiziologic, a plantei sau a preparatului din plantă sau a produsului; e) o declarație a faptului că produsul nu este înregistrat în țara de origine ca medicament.

Pertinent cazului din speță constituie “Decizia Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 125 din 25.11.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr.167g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 141² alin. (2²) din Codul vamal (clasificarea mărfurilor de către organele vamale)”.

Astfel, Curtea a constatat că reverificarea unei declarații după eliberarea mărfii este o excepție de la principiul imuabilității declarațiilor vamale. Imuabilitatea declarațiilor

vamale reprezintă un principiu fundamental al dreptului vamal, este un corolar al obligației de a face o declarație vamală corespunzătoare.

Curtea a observat că, în vederea asigurării aplicării corecte a legislației, organele vamale dețin competența de a efectua controlul vamal (articolul 185), inclusiv controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale (articolul 181[1] alin.(2) din Codul vamal). Controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta (articolul 202[2] alin. (1) din Codul vamal).

Totodată, dacă după controlul ulterior rezultă că dispozițiile ce reglementează destinația vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal este obligat să ia măsuri pentru regularizarea situației, indiferent de nivelul și forma de control vamal aplicate anterior (articolul 181[1] alin.(7) din Codul vamal), precum și dacă depistează erori și/sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, ce conduc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale (articolul 202[2] alin. (5) din Codul vamal).

Curtea a reținut că controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale are scopul să asigure că declarațiile vamale au fost completate în conformitate cu cerințele legale.

De asemenea, Curtea a menționat că reverificarea declarațiilor vamale este prevăzută și în Regulamentul Uniunii Europene nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, transpus în legislația națională în contextul executării angajamentelor asumate de Republica Moldova prin articolul 201 din Acordul de Asociere cu Uniunea Europeană. Astfel, articolul 48 din Regulamentul UE nr. 952/2013 prevede că, în scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative, și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă.

Curtea a mai observat că, potrivit Codului vamal, organele vamale dețin competența de a efectua controlul ulterior prin reverificarea declarației vamale pe o perioadă ce nu depășește termenul de prescripție (articolul 181[1] alin. (2) din Codul vamal) de 4 ani (articolul 127 alin. (10)) calculați de la sfârșitul anului calendaristic în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație a mărfurilor (articolul 202[5] alin. (2)).

Pentru a asigura executarea eventualului control ulterior prin reverificarea declarației vamale, legislatorul obligă persoanele care desfășoară tranzacții economice externe să păstreze documentele aferente acestor operațiuni timp de 4 ani calendaristici (articolul 202[5] alin. (2) din Codul vamal). Prin urmare, termenul de 4 ani este o perioadă

de timp în interiorul căruia, pe de o parte, agentul economic este ținut să păstreze actele aferente tranzacțiilor economice externe, iar pe de altă parte, organul vamal este îndreptățit să efectueze controlul ulterior de reverificare a declarației vamale. Prin stabilirea acestui termen participanții la raporturile juridice se asigură cu previzibilitatea și certitudinea necesară tranzacțiilor de import al mărfurilor.

Totodată, art. 127 alin. (1) Cod vamal stabilește că, cuantumul drepturilor de import sau de export se stabilește pe baza cotelor stabilite la data apariției obligației vamale. Amenzile și penalitățile sînt aferente drepturilor de import sau de export și pot apărea ulterior procedurii de vămuire.

În baza celor expuse și luînd în considerație, că Serviciul Vamal al Republicii Moldova este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală.

În ședința de judecată avocatul reclamantului Adrian Grosu, a susținut cererea de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate.

Reclamanta SRL „Dita Est Farm”, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citată legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Cristina Lungu, a pledat pentru respingerea acțiunii din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Terțul Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citată legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că partea neprezentă în ședință de judecată a fost citat despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată:

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, studiind materialele cauzei civile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dita Est Farm” către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, terț Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și întoarcerea executării, este întemeiată şi urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligațiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată, constată că reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, fapt confirmat prin cererea prealabilă anexată la materialele dosarului, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual defavorabil și întoarcerea executării.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 593 din 16.11.2023, se atestă că preparatul comprimate „Silimarină 35 mg”, inițial declarat la codul tarifar 300490000, a fost clasificată de Serviciul Vamal la codul tarifar 210690980.

Prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 594 din 16.11.2023, se atestă că preparatul comprimate „Silimarină 35 mg”, inițial declarat la codul tarifar 300490000, a fost clasificată de Serviciul Vamal la codul tarifar 210690980.

Prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 595 din 16.11.2023, se atestă că preparatul comprimate „Silimarină 35 mg”, inițial declarat la codul tarifar 300490000, a fost clasificată de Serviciul Vamal la codul tarifar 210690980.

Prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 596 din 16.11.2023, se atestă că preparatul comprimate „Silimarină 35 mg”, inițial declarat la codul tarifar 300490000, a fost clasificată de Serviciul Vamal la codul tarifar 210690980.

Prin decizia de clasificare a mărfurilor nr. 597 din 16.11.2023, se atestă că preparatul comprimate „Silimarină 35 mg”, inițial declarată la codul tarifar 300490000, a fost clasificată de Serviciul Vamal la codul tarifar 210690980.

La 24.11.2023, partea reclamantă a depus contestație prin care a solicitat anularea Deciziilor de clasificare a mărfurilor 593, 594, 595, 596, 597 din 16.11.2023.

Prin decizia nr. 28/11-17079 din 20.12.2023, Serviul Vamal a respins contestația din 24.11.2023, întrucât acțiunile organului vamal sunt legale și întemeiate.

Prin decizia de regularizare nr. 269 din 12.02.2024, se atestă că, în temeiul deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 593-597 din 16.11.2023 și procesului-verbal de reverificare nr. 116.23/3-R din 18.01.2024, în privința SRL „Dita Est Farm”, organul vamal a stabilit obligații vamale suplimentare în cuantum total de 254 500,38 lei, din care 180 763,67 lei obligații vamale suplimentare, 73 736,71 lei penalități.

La 21.02.2024, partea reclamantă a depus contestație prin care a solicitat anularea Deciziei de Regularizare nr. 269 din 12.02.2024 emisă de Biroul Vamal Centru ca neîntemeiată și ilegală.

Prin decizia nr. 28/11-3379 din 14.03.2024, Serviciul Vamal a respins contestația din 21.02.2024, întrucât acțiunile organului vamal sunt realizate în conformitate cu prevederile legale.

Conform art. 127^{11} Cod vamal,

(1) Obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri:

a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate;

b) cînd una ori mai multe condiţii ce reglementau plasarea mărfurilor sub o destinaţie vamală nu au fost respectate;

c) cînd stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcţie de destinaţia sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă;

d) cînd lipseşte informaţia, documentele sau/şi persoana în gestiunea căreia au fost înregistrate importuri ce au beneficiat de un tratament tarifar favorabil;

e) cînd se emite sau se întocmește o dovadă de origine pentru mărfurile originare din Republica Moldova în sensul acordurilor de comerț liber, la a căror producere au fost utilizate materiale neoriginare care nu au fost supuse taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent aplicabile, cu condiția că astfel de cerințe sînt prevăzute în aceste acorduri.

(2) Obligaţia vamală apare la data înregistrării declaraţiei vamale de plasare a mărfurilor sub o destinaţie vamală.

(3) În cazurile specificate la alin.(1), plătitor vamal este titularul declaraţiei vamale. Totodată, devin plătitori vamali, solidar cu titularul declaraţiei vamale, orice persoane care au oferit informaţiile necesare la întocmirea declaraţiei vamale ori care au redactat declaraţia vamală, dacă acestea ştiau sau ar fi trebuit să ştie că informaţiile în cauză erau false sau incorecte.

(4) Cuantumul taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent, corespunzătoare obligaţiei vamale prevăzute la alin. (1) lit. e), este echivalent cu cuantumul care ar fi trebuit să fie plătit pentru materialele neoriginare dacă acestea ar fi fost puse în liberă circulaţie la data la care au fost plasate sub regim vamal iniţial. Majorarea de întîrziere pentru perioada de la plasarea sub regim vamal iniţial şi apariţia obligaţiei vamale nu se va calcula. Procedura de plată a taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent se stabileşte de Serviciul Vamal.

Conform art. 127^{13} Cod vamal,

(1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

(2) Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Conform art. 129 Cod vamal,

(1) Drepturile de import şi de export neplătite în modul stabilit la art. 124 se percep în mod incontestabil de către organul vamal din contul plătitorului în baza documentelor executorii sau a documentelor echivalente acestora, în condiţiile legii.

(2) Pentru fiecare zi de întîrziere a plăţii drepturilor de import şi de export se încasează o penalitate în mărimea stabilită de Codul fiscal, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2^1) Calcularea majorării de întîrziere (penalităţii) şi reflectarea acesteia în fişa de evidenţă a plătitorului vamal se efectuează lunar.

(2^2) Pentru sumele obligaţiei vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import și de export, majorarea de întîrziere se calculează pentru perioada de cînd sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi pînă la data stingerii acestora. Înscrierea în fişa de evidenţă a plătitorului vamal a majorării de întîrziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import și de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

(2^3) Majorarea de întîrziere se calculează separat, pentru fiecare tip de impozit sau taxă, în mărimea stabilită de Codul fiscal.

(2^4) În cazul în care plătitorul vamal, după reflectarea obligației vamale în sistemul informațional vamal, are mijloace bănești disponibile în fișa sa de evidență, majorarea de întîrziere nu se va calcula în limita părții sumei de supraplată la buget, utilizată pentru stingerea obligației vamale în conformitate cu art. 128 alin. (3).

(2^5) Anularea obligaţiei vamale atrage anularea penalităţii aferente acesteia.

(3) Penalităţile se calculează din prima zi după expirarea termenului prelungit.

(4) Dacă plătitorul nu are la cont mijloace băneşti, organul vamal este în drept să sechestreze bunurile, inclusiv valorile valutare ale acestuia, în condiţiile legii.

(5) În cazul în care persoana se eschivează de la onorarea drepturilor de import şi de export, organul vamal este în drept să emită şi să înainteze băncii respective dispoziţia de suspendare a operaţiunilor bancare în partea de cheltuieli din contul plătitorului restanţier pînă la achitarea deplină, cu excepţia conturilor bancare deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi. Banca, la data apariţiei mijloacelor băneşti pe cont, este obligată să informeze imediat organul vamal emitent al dispoziţiei de suspendare a operaţiunilor la conturile bancare ale plătitorului vamal.

(6) Neplata în termen legal a obligaţiei vamale atrage, în mod suplimentar, suspendarea dreptului de plasare a mărfurilor și/sau mijloacelor de transport în destinații vamale de către plătitorul vamal respectiv pînă la stingerea obligaţiei vamale, în condiţiile stabilite prin reglementările vamale. În caz de litigiu, contestarea obligaţiei vamale suplimentare ori atacarea în instanţa judecătorească a deciziei organului vamal nu suspendă încasarea obligaţiei vamale şi aplicarea de măsuri suplimentare potrivit

prevederilor prezentului cod, cu excepţia cazului în care reglementările unor legi speciale prevăd în mod expres acest lucru.

(7) Organul vamal este obligat să ia toate măsurile pentru încasarea obligaţiei vamale de la plătitorul vamal şi numai în măsura în care acest lucru nu este posibil, obligaţia vamală se încasează de la persoanele care răspund solidar cu acesta pentru onorarea obligaţiei vamale.

(8) În cazul importului de mărfuri (precum și al mărfurilor anterior importate) a căror valoare în vamă include sau trebuia să includă redevențele sau taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, iar TVA aferentă acestor redevențe și taxe a fost declarată și achitată la Serviciul Fiscal de Stat, la cererea plătitorului vamal, Serviciul Vamal stinge prin scădere obligația vamală constatată, în partea ce ține de suma TVA, în limita sumei declarate și achitate, în baza informației Serviciului Fiscal de Stat care certifică data declarării și achitării sumelor respective.

(9) În cazul circumstanțelor prevăzute la alin. (8), Serviciul Vamal întreprinde măsuri de asigurare a stingerii obligației vamale în mărimea părții nestinse aferente sumei TVA, dacă acestea există. În acest caz, amenda și majorarea de întârziere se aplică aferent drepturilor de import nestinse.

Conform art. 141^2 Cod vamal,

(2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabileşte de către Serviciul Vamal.

(2^1) Decizia de clasificare a mărfurilor, emisă de organul vamal pînă la acordarea liberului de vamă, se aduce la cunoştinţa declarantului în ziua emiterii acesteia. Dacă decizia organului vamal de clasificare a mărfurilor influenţează mărimea drepturilor de import aferente tranzacţiei de import, liberul de vamă se acordă după achitarea integrală a acestora.

(2^2) Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

(4) Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

Conform art. 181^1 Cod vamal,

(1) Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta.

(2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10).

(3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a

controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic).

(4) În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate.

(5) Se interzice efectuarea repetată a controalelor ulterioare asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru perioada unui an bugetar care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului ulterior repetat este impusă de:

a) comiterea unor erori, inclusiv procedurale în cadrul efectuării controlului ulterior, care au condus la anularea rezultatelor acestuia;

b) examinarea contestaţiilor depuse împotriva deciziei organului vamal sau acţiunii colaboratorului vamal;

c) reorganizarea sau lichidarea persoanei controlate;

d) auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior;

e) depistarea, după efectuarea controlului ulterior, a unor semne de încălcări vamale neidentificate în cadrul controlului ulterior precedent;

f) constatarea elementelor constitutive ale infracţiunii de contrabandă sau ale altor infracţiuni;

g) efectuarea unui control prin contrapunere.

Drept temei pentru efectuarea controlului vamal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii organului vamal de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

(6) Controlul ulterior iniţiat sau aflat în curs de iniţiere urmează a fi încheiat printr-un raport dacă:

a) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior a fost lichidată;

b) persoana la adresa căreia a fost iniţiat sau urmează a fi iniţiat controlul ulterior nu este de găsit, iar informaţia de care dispune organul vamal este insuficientă şi nu permite regularizarea situaţiei.

(7) Dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior.

(8) Serviciul Vamal aprobă modelul documentului necesar regularizării situaţiei, precum şi instrucţiunile de completare ale acestui document.

(9) În cazul în care se constată apariţia unei obligaţii vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferenţele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare.

Conform art. 185 Cod vamal,

(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în:

e^{1}) controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale;

f^{1}) controlul ulterior prin audit postvămuire.

Conform art. 202^{1} Cod vamal,

(1) Auditul postvămuire este una dintre formele controlului vamal ulterior, care are drept scop verificarea respectării legislaţiei în vigoare de către persoanele stabilite în Republica Moldova la momentul trecerii mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova şi plasării acestora sub o destinaţie vamală. Auditului postvămuire pot fi supuse persoanele implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în operaţiunile supuse auditului postvămuire sau persoanele care dispun de documentele şi datele respective din motive profesionale.

(2) Auditul postvămuire este efectuat de organele vamale conform procedurilor stabilite de Guvern.

Conform art. 202^{2} Cod vamal,

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Conform art. 202^{3} Cod vamal,

(1) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligaţii:

g) în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, să emită decizie de regularizare.

(2) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele drepturi:

e) să calculeze şi să încaseze la bugetul public naţional, în conformitate cu legislaţia în vigoare, obligaţiile vamale constatate.

Conform art. 96 Cod fiscal,

b) cote reduse în mărime de:

– 8% – la mărfurile înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și/sau autorizate pentru import de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, la alcoolul etilic nedenaturat de la pozițiile tarifare 220710000 și 220890910, destinat producerii farmaceutice și utilizării în medicină, în limita volumului contingentului anual stabilit de către Guvern, importate și/sau livrate pe teritoriul Republicii Moldova, precum și la medicamentele preparate în farmacii conform prescripțiilor magistrale, cu conținut de ingrediente (substanțe medicamentoase) autorizate;

Conform art. 154 Cod fiscal,

(1) Organele vamale exercită atribuţii de administrare fiscală potrivit prezentului cod, Codului vamal şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea.

(2) Organele vamale exercită drepturi ce ţin de asigurarea stingerii obligaţiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal potrivit Codului vamal, prezentului cod în cazurile expres prevăzute de el, precum şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea.

Conform art. 155 Cod fiscal,

(1) Organele vamale au obligaţii ce ţin de asigurarea stingerii obligaţiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal potrivit Codului vamal, prezentului cod în cazurile expres prevăzute de el, precum şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea, inclusiv obligaţia:

a) de a trata cu respect şi corectitudine contribuabilul, reprezentantul lui, alţi participanţi la raporturile fiscale;

b) de a informa contribuabilul, la cerere, despre impozitele şi taxele în vigoare, despre modul şi termenele lor de achitare şi despre actele normative respective;

c) de a informa contribuabilul despre drepturile şi obligaţiile lui;

d) de a elibera contribuabilului, la cerere, certificate privind stingerea obligaţiei fiscale;

e) de a nu divulga informaţiile care constituie secret fiscal;

f) de a prezenta Serviciului Fiscal de Stat documente şi informaţii privind respectarea legislaţiei fiscale, calcularea şi vărsarea la buget a impozitelor şi taxelor prevăzute de prezentul cod, aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regim vamal, de a executa cerinţele legitime ale funcţionarului fiscal;

g) de a ţine evidenţa obligaţiilor fiscale aferente trecerii frontierei vamale şi/sau plasării mărfurilor în regimul vamal respectiv.

(2) Organele vamale trag la răspundere, în conformitate cu legislaţia vamală, persoanele care au încălcat legislaţia fiscală la trecerea frontierei vamale şi/sau la plasarea mărfurilor în regim vamal.

Conform art. 228 Cod fiscal,

(1) Majorarea de întîrziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcţie de cuantumul impozitului, taxei şi de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întîrziere este obligatorie, independent de forma de constrîngere. Majorarea de întîrziere reprezintă o parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală.

(2) Pentru neplata impozitului, taxei în termenul şi în bugetul stabilite conform legislaţiei fiscale se plăteşte o majorare de întîrziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întîrziere a plăţii lor, pentru perioada care începe după scadenţa impozitului, taxei şi care se încheie în ziua plăţii lor efective inclusiv.

(2^1) În cazul în care contribuabilul descoperă că darea de seamă fiscală prezentată anterior conţine greşeli sau omisiuni şi prezintă darea de seamă corectată, precum şi în cazul în care contribuabilul nu are obligaţia prezentării dării de seamă, dar descoperă că au fost efectuate greşit calculul şi plata impozitelor şi taxelor, iar în urma acestora apar obligaţii fiscale suplimentare, se aplică majorarea de întîrziere (penalitatea) în conformitate cu prezentul articol, dar nu mai mult decît obligaţia fiscală corespunzătoare.

(3) Cuantumul majorării de întîrziere se determină anual în funcţie de rata de bază (rotunjită pînă la următorul procent întreg), stabilită de Banca Naţională a Moldovei în luna noiembrie a anului precedent anului fiscal de gestiune, aplicată la operaţiunile de politică monetară pe termen scurt, majorată cu 5 puncte, împărţită la numărul de zile ale anului şi aproximată conform regulilor matematice pînă la 4 semne după virgulă.

(4) Pentru neplata în termen a impozitului şi a taxei înscrise de organul cu atribuţii de administrare fiscală în contul personal al contribuabilului, majorarea de întîrziere (penalitatea) se calculează fără a fi emisă vreo decizie. Procedura şi periodicitatea calculării (aplicării) majorării de întîrziere (penalităţii) şi reflectării ei în contul personal al contribuabilului se stabilesc de conducerea organului cu atribuţii de administrare fiscală respectiv, iar pentru impozitele administrate de serviciile de colectare a impozitelor şi taxelor locale – de către autorităţile reprezentative ale administraţiei publice locale. În cazurile reflectării periodice a majorării de întîrziere (penalităţii) în contul personal al contribuabilului, se permite de a nu reflecta suma ei calculată pentru fiecare impozit şi taxă în parte în mărime mai mică de 10 lei.

(5) La cererea contribuabililor, în cazul prezentării documentelor confirmative, organele cu atribuţii de administrare fiscală nu vor aplica (nu vor calcula) majorări de întîrziere (penalităţi):

a) contribuabililor care au depus documentele pentru transferul, de pe un cont pe altul, al sumelor plătite în cadrul unui buget – pentru perioada de la data achitării şi pînă la data transferului efectiv, în limitele sumei achitate;

a^1) contribuabililor care au depus documentele pentru transferul sumelor plătite din contul unui buget (bugetul de stat, bugetul local, bugetul asigurărilor sociale de stat şi fondurile obligatorii de asistenţă medicală) la contul altui buget (bugetul de stat, bugetul local, bugetul asigurărilor sociale de stat şi fondurile obligatorii de asistenţă medicală) – pentru perioada de la data intrării documentelor la organul respectiv şi pînă la data transferului efectiv;

a^2) contribuabililor care au depus cerere pentru compensarea datoriilor faţă de buget din contul restituirii T.V.A. sau accizelor – pentru perioada de la data adoptării deciziei şi pînă la data transferului efectiv;

b) contribuabililor care efectuează cheltuieli compensate de la buget prin finanţare directă ori care furnizează mărfuri, execută lucrări şi/sau prestează servicii instituţiilor finanţate de la buget, în limitele alocaţiilor aprobate pentru aceste scopuri, – pe perioada existenţei datoriei faţă de contribuabil la obligaţiile fiscale care nu vor depăşi cuantumul acestei datorii.

(6) Pentru obligaţiile fiscale luate la evidenţă specială conform art.206, nu se calculează majorare de întîrziere (penalitate). Majorarea de întîrziere (penalitatea) se restabileşte în conturile contribuabilului odată cu parvenirea circumstanţelor indicate la art.186 alin.(5).

(7) În cazurile în care termenul de stingere a obligaţiei fiscale coincide cu data încasării sumelor în numerar de către bancă (sucursala sau filiala acesteia) în contul stingerii obligaţiei fiscale indicate, nu se aplică (nu se calculează) majorare de întîrziere (penalitate) pentru perioada de timp stabilită la art.171 alin.(6).

(9) Contribuabilii pentru care, potrivit alin.(5) lit.b), nu se aplică (nu se calculează) majorări de întîrziere (penalităţi) nu vor calcula penalităţi instituţiilor publice finanţate de la buget pentru neefectuarea în termen a plăţilor pentru mărfuri şi servicii în limitele bugetelor aprobate.

(10) Pentru sumele impozitelor şi taxelor solicitate de către contribuabil spre restituire şi restituite în mărimi mai mari decît suma calculată în condiţiile legii, inclusiv ca urmare a controlului repetat, se calculează majorare de întîrziere (penalitate) pentru suma restituită în plus pentru perioada care începe cu data restituirii efective la contul bancar și/sau la contul de plăți al agentului economic, sau în contul stingerii datoriilor acestuia ori ale creditorilor lui faţă de bugetul public naţional şi pînă la data recuperării acestora.

Conform art. 14 din Legea nr. 1409 din 17.12.1997 cu privire la medicamente,

(1) Autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova şi a celor de import se face în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, efectuată de către Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale.

(2) Autorizarea medicamentului generic se face separat de cea a medicamentului de referinţă (original).

Conform art. 12^1 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică,

(1) Importul materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și prepararea formelor medicamentoase magistrale este permis doar prin autorizația de import eliberată de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

(2) Modul de autorizare a importului materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și la prepararea formelor medicamentoase magistrale este reglementat prin Regulamentul privind autorizarea importului materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și la prepararea formelor medicamentoase magistrale, aprobat de Guvern.

(3) Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale eliberează autorizație de import al materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și la prepararea formelor medicamentoase magistrale doar agenților economici licențiați în activitate farmaceutică privind fabricația medicamentelor de uz uman și prepararea formelor medicamentoase magistrale.

(4) Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale eliberează agentului economic, în termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea solicitării, autorizația de import, dacă documentele depuse corespund prevederilor Regulamentului privind autorizarea importului materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și la prepararea formelor medicamentoase magistrale.

(5) Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale întocmește și aprobă Nomenclatorul materiei prime medicamentoase, al materialelor, al articolelor, al ambalajului primar şi secundar utilizate la producerea medicamentelor de uz uman și la prepararea formelor medicamentoase magistrale, care include Lista materiei prime medicamentoase (substanțe active), Lista materiei prime medicamentoase (excipienți), Lista materiei prime medicamentoase (plante și extracte vegetale), Lista materialelor, a articolelor, a ambalajului primar și secundar.

În speță, în prezenta cauză obiectul îl constituie anularea actelor administrative individuale defavorabile Deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 593, 594, 595, 596 și 597 din 16.11.2023 emise de Biroul Vamal Centru, Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-17079 din 20.12.2023, Decizia de regularizare nr. 269 din 12.02.2024 emisă de Biroul Vamal Centru, Decizia nr. 28/11-3379 din 14.03.2024 și întoarcerea executării.

Cu titlu preliminar, instanța constată că SRL „Dita Est Farm” a importat în perioada 2020-2022 preparatul „Silimarină 35 mg” sub formă de comprimate, declarându-l la codul tarifar 3004 90 000, care corespunde categoriei „Medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006), constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în formă de doze măsurate sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul”.

Importul a fost realizat în baza autorizațiilor de import emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar produsul este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

În cadrul procedurii administrative de vămuire, reclamantei i s-a acordat tratament tarifar preferențial cu taxa vamală de 0% și TVA redusă de 8%, în temeiul art. 96 lit. h) Cod fiscal.

Ulterior, în cadrul controlului ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale efectuat de Biroul Vamal Centru în perioada 05.07.2023-17.01.2024, organul vamal a stabilit că clasificarea mărfurilor la codul 3004 90 000 a fost eronată și a emis Deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 593, 594, 595, 596 și 597 din 16.11.2023, prin care a reclasificat preparatul „Silimarină 35 mg” la codul tarifar 2106 90 980.

Prin decizia de regularizare nr. 269 din 12.02.2024, au fost stabilite obligații vamale suplimentare în mărime de 254 500,38 lei, compuse din 180 763,67 lei taxe vamale suplimentare și 73 736,71 lei penalități.

La caz, materialele atestă că preparatului „Silimarină 35 mg” este înregistrat în Nomenclatorul de stat al medicamentelor din Republica Moldova, care constituie evidența medicamentelor autorizate pentru punere pe piață pe teritoriul țării.

Importul preparatului „Silimarină 35 mg” a fost efectuat în baza autorizațiilor de import emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, care este autoritatea competentă în domeniul autorizării medicamentelor, iar autorizațiile au fost emise în temeiul Legii nr. 1409 din 17.12.1997 cu privire la medicamente și Legii nr. 1456 din 25.05.1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Totodată, înregistrarea preparatului „Silimarină 35 mg” în Nomenclatorul de stat al medicamentelor presupune parcurgerea procedurii de evaluare a calității, eficacității și siguranței produsului, procedură care confirmă caracterul medicamentos al acestuia.

De altfel, în lipsa înregistrării produsului „Silimarină 35 mg” în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și autorizației de import ca medicament, importul a „Silimarină 35 mg” nu ar fi fost posibil în condițiile în care acesta a fost introdus și comercializat pe piață ca medicament.

Subsecvent, clasificarea tarifară trebuie efectuată pe baza caracteristicilor produsului, în conformitate cu Nomenclatorul, dar statutul de medicament acordat de autoritățile publice constituie element care trebuie luat în considerare în ansamblul aprecierii.

Totodată, instanța reține că înregistrarea medicamentului în Nomenclatorul de Stat reprezintă un proces de elaborare și emitere a ordinului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, de întocmire și eliberare a Certificatului de înregistrare a medicamentului și de înscriere a acestuia în Nomenclatorul de Stat al Medicamentelor, în urma cărui fapt se permite punerea pe piață a medicamentului și folosirea acestuia în practica medicală.

Potrivit pct. 6 al Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, Anexa nr. 1 la Hotărîrea Guvernului nr.71 din 23 ianuarie 2013, misiunea Agenţiei constă în implementarea politicii statului în domeniul medicamentului, activităţii farmaceutice, circulației substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor şi dispozitivelor medicale în scopul promovării şi protejării sănătăţii publice prin asigurarea cu medicamente şi dispozitive medicale de calitate, inofensive, eficiente şi accesibile

Potrivit pct. 7 alin. (1), (1^1) al Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, Anexa nr. 1 la Hotărîrea Guvernului nr.71 din 23 ianuarie 2013, autorizarea (expertiza, omologarea şi înregistrarea) medicamentelor; 1^1) autorizarea importului medicamentelor neînregistrate, în scopul înregistrării.

Totodată, în conformitate cu art. 23 din Legea nr. 1456 din 25.05.1993 privind activitatea farmaceutică, importul medicamentelor neînregistrate, al altor produse farmaceutice şi parafarmaceutice, precum şi al materiei prime medicamentoase neînregistrate, realizat în scopul înregistrării, se efectuează în baza autorizaţiei eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale (AMDM). Or, în speța dată, preparatului „Silimarină 35 mg” nu a avut statutul de produse supuse autorizării în vederea înregistrării, dar au fost deja înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, pentru acestea fiind emise certificate de înregistrare și autorizații de import, în care AMDM a consemnat calitatea lor de medicamente și codul tarifar 3004, aferent medicamentelor condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Astfel, prin actele emise în exercitarea competențelor sale legale, AMDM nu doar a confirmat natura juridică de medicament a preparatului „Silimarină 35 mg”, dar a stabilit implicit și poziția lor tarifară 3004, cu toate efectele juridice, fiscale și vamale aferente.

Prin urmare, având în vedere regimul normativ special aplicabil medicamentelor, caracterul exclusiv al competenței AMDM în materia evaluării, autorizării, omologării, înregistrării și clasificării acestora, precum și publicitatea opozabilă a Nomenclatorului de stat al medicamentelor, instanța reține că preparatul „Silimarină 35 mg” are natura

juridică de medicament, iar această calificare este obligatorie pentru toate autoritățile publice. O astfel de calificare nu poate fi modificată, reevaluată sau contestată de către Serviciul Vamal, fără depășirea competenței sale legale și fără încălcarea principiului legalității prevăzut de art. 21 din Codul administrativ.

În concordanță cu cele expuse supra, instanța conchide că o altă poziţie tarifară decât 3004, la momentul importului preparatului „Silimarină 35 mg", nici nu putea fi atribuită, întrucât preparatul menționat era înregistrate ca medicament, iar SRL „Dita Est Farm" a importat medicamente, nu preparate alimentare. Iar, determinarea și calificarea preparatelor ca medicamente se face exclusiv de către Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, care deține competenţe în cercetarea, expertizarea și calificarea produselor medicamentoase.

Importul medicamentelor se face doar în baza autorizaţiei de import eliberate de AMDM, care în baza studiilor și expertizelor efectuate, evaluează calităţile produsului, decide asupra înregistrării lui ca medicament și atribuie concomitent poziţia tarifară corespunzătoare, în timp ce alte produse decât medicamentele nu se supun autorizării la AMDM și nu sunt supuse aceleiași proceduri farmacopeice.

Mai mult ca atât, Nomenclatura combinată a mărfurilor şi regulile generale de interpretare nu permit reevaluarea și reclasificarea unui produs oficial înregistrat ca medicament într-un alt tip de produs (de ex. „preparat alimentar") de către o altă autoritate publică ce nu dispune de jurisdicție în expertizarea, omologarea şi înregistrarea medicamentelor. Publicitatea actelor AMDM și a Nomenclatorului de stat al medicamentelor este opozabilă și obligatorie, inclusiv pentru autoritățile vamale, care nu pot ignora sau contrazice calificarea consacrată de autoritatea specializată.

În speță, prin modificarea încadrării tarifare a mărfurilor importate de la poziția 3004 la poziția 210690980, organul vamal și-a permis să recalifice preparatul „Silimarină 35 mg" din „medicamente" în „suplimente alimentare", contrar actelor eliberate de Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, și anume certificatelor de înregistrare a medicamentelor și autorizațiilor de import, în care aceste produse au fost calificate explicit ca medicamente și încadrate la codul tarifar 3004. O asemenea reevaluare unilaterală a naturii juridice a produselor, în contradicție cu actele autorității competente în domeniul medicamentului, reprezintă o ingerință în sfera de activitate a AMDM.

Subsecvent, odată ce preparatul „Silimarină 35 mg" a fost clasificat ca medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și încadrate la un cod tarifar corespunzător conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor, de către autoritatea publică competentă AMDM, organul vamal nu are competențe de a interveni și de a reclasifica produsele la o altă categorie tarifară - preparate alimentare pe bază de plante. Organele vamale nu au competența de a schimba clasificarea produsului deja determinat ca medicament de către AMDM, întrucât aceasta ar contraveni regulilor generale de interpretare ale Nomenclaturii combinate a mărfurilor și specializării competențelor autorităților publice.

Astfel, odată ce un preparat este inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, acesta primește calificarea juridică de medicament, iar efectele legale aferente trebuie

aplicate conform clasificării, iar organele vamale sunt ținute să respecte această calificare, și nu pot fără motive serioase să reevalueze și să modifice natura juridică a produsului și regimul fiscal.

În același timp, instanța reține că, procedând la reclasificarea produselor de la codul tarifar 3004 la codul 210690980, pârâtul nu a dispus, anterior emiterii deciziilor de clasificare și a deciziei de regularizare, efectuarea expertizei de laborator independent în privința produselor în litigiu, ci a interpretat subiectiv normele explicative din Nomenclatura combinată a mărfurilor, fără a proba obiectiv constatările sale. O astfel de conduită contravine limitelor competenței materiale a organelor vamale și constituie un temei pentru a considera că autoritatea publică, a desfășurat activitate administrativă cu depășirea limitelor competenței legale.

Prin urmare, în determinarea poziției tarifare, organul vamal este ținut să aplice standardul corespunderii dintre natura juridică a produsului și calificarea tarifară, respectând caracterul obligatoriu al actelor emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Abaterea de la acest standard, prin reevaluarea produselor în litigiu pe baza compoziției lor fizice și prin ignorarea statutului lor de medicament, reprezintă o încălcare a art. 141^2 alin. (2^2) din Codul vamal, precum și o depășire a competențelor legale ale organelor vamale, întrucât aceasta nu deține atribuții de expertiză farmacologică, ci doar atribuții de aplicare a clasificării juridice deja consacrate prin actele normative și autorizațiile AMDM.

Subsecvent, instanța de judecată constată că argumentele și concluziile autorității publice pârâte nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, fiind întemeiate pe o interpretare eronată și extensivă a normelor de drept material privind clasificarea mărfurilor și competențele AMDM și ale Serviciului Vamal.

În acest context, instanța consideră că procedura administrativă a fost desfășurată într-un mod defectuos, iar divergențele remarcate în actele prezentate instanței de judecată trezesc îndoieli serioase cu privire la elucidarea și clarificarea tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei de către autoritatea pârâtă, ceea ce justifică concluzia asupra nelegalității actelor administrative contestate.

Instanța mai reține argumentul pârâtului potrivit căruia produsul „Silimarină 150 mg” a fost înregistrat ca supliment alimentar prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 861 din 07.11.2016, iar diferența dintre produse ar fi doar concentrația substanței active, nu poate conduce la concluzia că și produsul „Silimarină 35 mg” trebuie clasificat ca preparat alimentar. Faptul că un produs cu aceeași substanță activă dar în concentrație diferită poate fi înregistrat ca medicament și ca supliment alimentar, reflectă diferențele de regim juridic aplicabil fiecărei categorii.

Produsul „Silimarină 35 mg” a fost evaluat și înregistrat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ca medicament, în conformitate cu legislația specifică domeniului medicamentelor, iar evaluarea atestă caracterul medicamentos al produsului.

Prin urmare, instanța conchide că urmează a fi anulate Deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 593, 594, 595, 596 și 597 din 16.11.2023, emise de Biroul Vamal Centru,

Decizia de regularizare nr. 269 din 12.02.2024, emisă de Biroul Vamal Centru și deciziile Serviciului Vamal nr. 28/11-17079 din 20.12.2023 și nr. 28/11-3379 din 14.03.2024, prin care au fost respinse contestațiile prealabile.

Cu privire la cererea de întoarcere a executării prin restituirea sumelor percepute, instanța de judecată reține că anularea actelor administrative în baza cărora au fost percepute sumele în mărime de 254 500,38 lei, are ca efect juridic repunerea părților în situația anterioară emiterii actelor administrative anulate. Prin urmare, părțile urmează a fi repuse în situația anterioară, iar Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal urmează să restituie reclamantei sumele percepute în baza Deciziei de regularizare nr. 269 din 12.02.2024.

Pentru toate considerentele expuse, instanța de judecată concluzionează că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dita Est Farm" este întemeiată și urmează a fi admisă în integralitate, cu anularea tuturor actelor administrative contestate și dispunerea întoarcerii executării prin obligarea autorităților vamale pârâte la restituirea sumelor percepute în temeiul actelor administrative anulate.

Conform art. 224 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

În conformitate cu prevederile art. 232, 224 - 226 din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă SRL „Dita Est Farm" către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru, terț Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și întoarcerea executării.

Se anulează Decizia de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 593 din 16.11.2023; Decizia de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 594 din 16.11.2023; Decizia de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 595 din 16.11.2023; Decizia de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 596 din 16.11.2023; Decizia de clasificare a Biroului Vamal Centru, nr. 597 din 16.11.2023; Decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-17079 din 20.12.2023; Decizia de regularizare nr. 269 din 12.02.2024, emisă de către Biroul Vamal Centru și Decizia nr. 28/11-3379 din 14.03.2024, emisă de către Serviciul Vamal.

Se dispune întoarcerea executării, prin obligarea Biroului Vamal Centru şi a Serviciului Vamal, să restituie SRL „Dita EstFarm" sumele percepute conform Deciziei de regularizare nr. 269 din 12.02.2024, emisă de către Biroul Vamal Centru.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor**
Sîrbu